

ufo-nyt

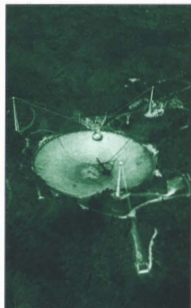
SUFOI ©

47. årg. 2005

4. kvartal

Nr. 4

**Lysene over Allerød
Mystik på web-kameraer
Signaler fra det ydre rum?
Når religiøse behov kammer over**

Forsiden:

"Inden afrejsen til vores feriemål Puerto Rico i Caribien var vi fast besluttet på at aflægge Arecibo Observatoriet et besøg. Dette blev ikke en mindre spændende beslutning, da vores søn læste op fra et blad, at man netop i efteråret 2004 på Arecibo Observatoriet havde modtaget fire ens signaler fra det ydre rum." Sådan indleder UFO-Nyt's udsendte, Inge Svane, sin feriebe- retning, som du kan læse side 17. (Forsidefoto: NAIC – Arecibo Ob- servatory, a facility of the NSF)

Indhold

Danske ufo-rapporter.....	3
Lysene over Allerød.....	4
Når vejrballer falder ned.....	8
Den store UFO-debat.....	9
Mystik på danske web-kameraer.....	10
Derfor skal videnskaben studere ufoer, 2. del.....	13
Dræberkulter og sære sekter.....	16
Verdens største radioteleskop.....	17
Mysteriet om den forsvundne X-15 pilot, 1. del.....	18
Gavebøger til børn og unge.....	22
Knald i låget!.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's re-
præsentantskabsmedlemmer på vores
hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2005

Nyhedsmediernes kan, i henhold til
ophavsretsloven og med tydelig kilde-
angivelse, bringe citater fra signerede
artikler. Artikler må kun bringes i
deres hele udstrækning efter skriftlig
aftale med den ansvarshavende re-
daktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt
i overensstemmelse med overens-
komst mellem Undervisningsministe-
riet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler
fremtræder som bidrag til kendska-
bet og forståelsen af ufoforskningen
i dens forskellige former, uden at
SUFOI nødvendigvis anerkender de
tanker, som måtte fremkomme heri,
og uden at foreningen hæfter for de
fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller
Hansen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne repro-
klare annoncer på produkter, der
vedrører bladets emne. Nærmere
oplysninger fås ved henvendelse til
bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler.
Send os først et brev og fortæl, hvad
du har lyst til at skrive om, så du ikke
bruger tid på en helt færdig artikel, som
vi måske ikke kan bruge. Da bladet
udgives af en forening med begrænsede
ressourcer, kan vi ikke udbetale hono-
rarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2006:

I 2006 udkommer UFO-Nyt
16. februar, 18. maj, 16. august
og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre
årligt på hver 24 sider. Abonnements-
prisen for 2006 er kr. 292,00. Beløbet
indbetales på giro 9 11 77 25 til
SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert
mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr.
362,00). Denne kuvertservice er ob-
ligatorisk for Grønland, Færøerne og
alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremti-
dige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5
års abonnement (2006-2010 incl.) for
kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver
prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst
muligt meddelt direkte til SUFOI's
medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200
Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Danske ufo-rapporter

SUFOI har modtaget en del indberetninger om observationer af himmelfænomener via vores hjemmeside www.ufo.dk. Vores ressourcer rækker ikke til at undersøge alle observationer i detaljer, men i det følgende bringer vi fire beretninger, som hver på deres måde indeholder "usædvanlige" detaljer.

Gudenåen, november/december 1988

Den første sag er af ældre dato og stammer fra en observatør, som på tidspunktet for observationen var 21 år. Observationen fandt sted en aften med vindstille og stjerneklart vejr i november/december 1988. Observatøren kom kørende i bil sammen med sin mor fra Gødvad til Resenbro (tæt på Silkeborg). Turen fra Gødvad til Resenbro fører hen over Gudenåen, og da de kører ned mod broen over åen, får datteren øje på et besynderligt lys, som hænger lavt over Gudenåen. Det videre forløb beskriver datteren med følgende ord i rapporten til SUFOI:

"Da vi kommer ned mod broen, siger jeg til min mor: 'Det er da mærkeligt, der plejer da ikke komme fly hen over åen og så så langt nede.' Min mor sagde, at det nok var flyveren til Grønland (den holdt hun altid øje med, fordi min storebroder næsten lige var rejst til Grønland), men så kiggede vi igen, og nu stod den stille over åen. Den var ca. 2-3 meter over vandet og ca. 100 meter væk fra broen. Den var kuglerund og havde en størrelse som en bordglobus. Den lyste i et hvidt og meget skarpt lys. Vi holdt stille på broen, slukkede for bilen og steg ud af den. I det samme kom der en bil fra den modsatte retning. De holdt også stille og slukkede for bilen. De blev i bilen i ca. ½ minut. Vi stod bare og kiggede på den. Da de andre to stod ud af deres bil, forsvandt den så hurtigt, at det ikke kan beskrives. Den fløj mod Gødvad og kun lige over trætoppene. Der var ingen lyd, hverken da den holdt stille eller fløj. De andre steg ind i bilen igen og kørte mod Gødvad. Jeg ville vende bilen og køre til Gødvad igen, men min mor ville ikke, for – som hun sagde – den er jo over alle bjerge nu. Så vi kørte hjem til min mor."

Datteren afslutter sin beretning med at fortælle, at observationen havde fascineret hende meget, og at hun aldrig vil glemme oplevelsen. Hun har altid troet på, at ufoer findes, og oplevelsen var derfor en bekræftelse af hendes tro. Datteren har dog ikke siden da set usædvanlige himmelfænomener.

Hillerød, januar 2005

En kvindelig sygeplejesteruderende først i 20'erne observerede den 31. januar 2005 et lys, som "flaksede" rundt på den stjerneklare himmel. Observationen fandt sted kl. 23.10 og varede omkring 1 minut. I rapporten til SUFOI skriver observatøren:

"Jeg beundrede stjernehimlen fra min lejlighed. Det var helt stjerneklart, og jeg kiggede ud gennem den åbne havedør. Jeg kiggede på stjernebilledet Cassiopeia og så en 'stjerne' nedenunder. Jeg tænkte ikke umiddelbart over det, men pludselig fløj stjernen hurtigt et stykke hen over stjernehimlen for derefter at stoppe meget brat. Dette gentog sig tre gange. Stjernen fløj i forskellige retninger og meget, meget hurtigt. Hurtigere end fx et stjernesud."

Observatøren blev noget forskrækket over synet og lukkede hurtigt havedøren. Hun nåede derfor ikke at se, hvordan fænomenet forsvandt. Da hun lukkede havedøren, befandt lyset sig mod syd.

Odense, februar 2005

En 28-årig mand kommer den 2. februar 2005 kl. 21.40 gående gennem et grønt område omgivet af 2-etages blokke i Bolbro, som ligger i den vestlige udkant af Odense. Fra det grønne område er der frit udsyn til aftenhimlen. Pludselig får han øje på et lille gulligt lys, som med stor hastighed kommer farende hen

AF
TOKE HAUNSTRUP

Observationer

over himlen fra en østlig retning. Observationen varede kun 4-5 sekunder, hvorefter lyset forsvandt. Inden det forsvandt, så det ud, som om lyset foretog 3-4 zig-zag i forhold til dets ellers lige bane.

Observatøren selv mener ikke, at der kunne være tale om et meteor (også kaldet et stjernesud). Det kan dog på ingen måde udelukkes, at der faktisk var tale om et meteor. Godt nok beskriver observatøren en række svingninger fra side til side, der ikke passer på meteorer, som altid bevæger sig i lige baner. På den anden side udgør observationens korte varighed og fænomenets høje hastighed dårlige betingelser for at observere et lys på nattehimlen, og det kan derfor tænkes, at observatørens sanser har "snydt" ham til at tro, at lyset lavede zig-zag.

Rudkøbing, juli 2005

En kvindelig buschauffør, bosiddende i Kædeby Haver (10 km

syd for Rudkøbing på Langeland), var den 3. juli 2005 på en sen natetur. Hun og et par venner gik en luftetur med deres hunde. Kædeby Haver ligger på den vestlige side af Langeland med udsigt til det Sydfynske øhav. På turen medbragte observatøren en lommelygte, som var ved at løbe tør for strøm. I indberetningen til SUFOI beskriver observatøren deres oplevelse med følgende ord:

"Vi gik mod nord og pludselig fra øst, ca. 20 meter inde i marken og ca. 10 meter oppe, kom der et meget skarpt, hvidt lys – ikke blændende – flyvende lige op over os og hen over trætoppene. Det fortsatte mod vandet (vest), og det nærmest svævede langsomt og så lidt hurtigere. Så forsvandt det bag træerne – jeg kunne ikke se det mere på grund af træerne og tæt krat. Jeg var ved at dø af skræk (...). Samtidig gik min lygte helt ud."

Observationen varede kun 10 sekunder. Observatørerne havde fået

sig noget af en forskrækkelse, og de vendte derfor om for at gå tilbage igen. Da de nåede hjem, virkede observatørens lygte igen. Det er dog langt fra givet, at der er en sammenhæng mellem lygtens "opførsel" og det fænomen, som blev observeret.

De fleste, som har ejet en lommelygte, vil vide, at lygter med mellemrum kan være "ustabile" og lyse med skiftende intensitet. Dertil kommer, at en lygte med næsten "flade" batterier ofte vil lyse normalt i de første sekunder, efter at man har tændt den, for derefter hurtigt at dø ud. Slukker man umiddelbart herefter for lygten for lidt senere at tænde den igen, vil lygten atter en gang lyse et kort øjeblik og derefter dø ud.

Lysene over Allerød

"Den virkede ikke til at være særlig langt over jorden, man kunne tydeligt se, at den brændte ... Den var også ret stor. Vi var først bange for, at det var et fly, der var ved at styrte ned, men da det var lige over os, kunne vi se, at det var det ikke. Så var det, vi tænkte meteor, men jeg mener, den var for stor og 'for tæt' på til at være det ..."

Den 5. juni 2004 om aftenen gjorde en 21-årig kvinde fra Allerød en interessant observation af et "flamme-lignende" fænomen, som bevægede sig hen over himlen fra nord mod syd. I rapporten til SUFOI fortalte observatøren bl.a.:

"Den virkede ikke til at være særlig langt over jorden, man kunne tydeligt se, at den brændte (at der var ild). (...) Den steg opad – det lignede, at den var sendt op i luften ikke alt for langt herfra – lidt a la en raket (fyrværkeri), men det var det helt sikkert ikke... Den var også ret stor. Vi var først bange for, at det var et fly, der var ved at styrte ned, men da det var lige over os, kunne vi se, at det var det ikke. Så var det, vi tænkte meteor, men jeg mener, den var for stor og 'for tæt' på til at være det (...)."

Observationen fandt sted kl.

23.45 og varede i 2 minutter. Kvinden indrapporterede sin oplevelse på vores hjemmeside www.ufo.dk

Beretningen lød ret interessant, og denne og andre hændelser fra området blev omtalt i *UFO-Nyt* nr. 4/2004 samt i vores elektroniske *UFO-Mail*. Omtalen gav anledning til en henvendelse fra en af læserne, som fandt, at der i det hele taget syntes at være en stor hyppighed af observationer fra Allerød området – mange af dem af fænomener med en gul-orange farve.

Typisk Allerød-observation

En af disse typiske indberetninger til SUFOI kommer fra en 56-årig mand fra Allerød. Den 9. juli 2005 kl. 23.25 observerede han i 10 minutter et lysfænomen på vesthimen:

"Jeg var ved at rydde op på terrassen efter gæster. Ser på himlen en genstand ligesom ompændt af flammer. Jeg tror først, at det er en flyvemaskine med motorbrand, dernæst at det er en lysrakete fra øvelseshæren, men retningen er forkert. Jeg kalder på min kone, og vi henter en kikkert. Normalt ser man konturerne af en flyvemaskine, men her var ingen detaljer at se bortset fra et orange-rødt lys og tilsyneladende en kugleformet kerne. Objektet bevægede sig ikke, som hverken flyvemaskiner eller lysraketter gør, idet den skiftede retning. Til sidst forsvandt den tilsyneladende udad i rummet og tonede ud som en lille rød prik."

Ikke alle de sager, som vi i SUFOI har gennemgået fra Allerød-området, har lighed med det fænomen, der blev set den 5. juni

2004. Men indtil flere gange beskrives fænomener, som på flere punkter ligner hinanden. Det vigtigste fællestræk for disse sager er, at observatørerne ofte beskriver et "flammelignende" fænomen, et lille gul/orange, langsomt flyvende lys. I nogle indberetninger fortælles om flere lys samtidig.

Lysene over Allerød fotograferet

En af de mest spændende og detaljerede henvendelser fik SUFOI fra Michael Nielsen, der selv bor i Allerød-området:

"Jeg har af flere omgange observeret de orange objekter omkring Allerød. Det har også været mod vest og nord. For 2 år siden komende fra sydvest, en først og kort efter 4 mere, der til sidst også forsvandt i horisonten formentlig også efter ca. 10 minutter. Det samme i nordlig retning nyårsaften 2002/2003. Der så jeg dem dog kun svævende i horisonten, og så vidt jeg husker kun 3-4 stk. Den 8. august 2003 så jeg flere svæve i nord-nordøstlig retning. De er også blevet set svævende mellem tårnene på Frederiksborg Slot i Hillerød. Det kan dog godt have været længere væk, men så ud, som om de svævede mellem tårnene. Jeg tog denne aften 2 fotos. De er taget med et digitalkamera af begrænset kvalitet."

Der kom endnu en henvendelse fra Michael Nielsen:

"Jeg har den 10. september 2004 observeret 2 gule objekter på himlen over Allerød. De kom fra sydvest og fløj i en bue op på himlen, hvor de langsomt forsvandt mod nordvest. Det hele tog ca. 3 minutter, fra kl. 20:44 til 20:47. Jeg har taget nogle billeder, som hermed fremsendes. Objekterne er runde og orange-gule. På billederne er de aflange i forskellige former, hvilket skyldes, at jeg ikke kunne holde kameraet stille. De er taget med 3 x optisk zoom. Kameraet er et 5 megapixel Canon Powershot S 50. Håber I kan bruge billederne."

Udsnitsforstørrelse af et af de øvrige Allerød-fotos.

(Foto: Michael Nielsen)

Efterfølgende tilføjede den heldele fotograf:

"De gul-orange lys blev set fra vores have. Det var mørkt med et svagt skær af det sidste af solnedgangen på skyerne i det nederste af horisonten. Himlen var helt mørk, og det var stjerneklart. Min kæreste kiggede ud ad vinduet og fik så øje på de orange-gule lys på himlen. Vi gik ud i haven og så, at lysene steg skråt op på himlen i en bue fra sydvest til nordvest og forsvandt i en højde af ca. 45 grader i forhold til horisonten.

Lysene var væsentlig større end de kraftigste stjerner, man kan se, måske 3 gange større. De blev dog mindre, efterhånden som de forsvandt mod nordvest. Der kom, da de var ved at forsvinde, et fly fra nordvest mod øst.

Jeg tror selv, at det er en form for fyrværkeri (som nødblus), der hænger længe i luften og driver med vinden, måske en amatørfyrværker eller lignende. Min kæreste synes dog, de flyver for stærkt og følges for meget ad til, at det kan være noget, der driver med vinden.

Sidste gang vi så dem, spurgte vi fyrværkerifabrikken i Allerød, om de havde haft gang i noget den aften, men det havde de ikke. Det skal lige siges, at første gang vi så dem, steg de hurtigt op på himlen, som om de blev skudt op," slutter Michael Nielsen sin beretning til SUFOI.

Efterlysning i Allerød Nyt

De mange henvendelser sammen med fotografierne var baggrunden

På Michael Nielsens foto fra den 10. september 2004 ses det lille lysende objekt som en lysende streg på den mørke aftenhimmel. Stregen opstår, når det svaglysende objekt bevæger sig under eksponeringen, og kameraet samtidig ikke kan holdes helt stille.

for, at SUFOI henvendte sig til ugeavisen *Allerød Nyt*. Vi er jo en forening, der ser det som vores opgave at forsøge seriøst at finde ud af, hvad folk har set på himlen eller har fotograferet.

Det var efterhånden åbenbart for os, at adskillige observationer under alle omstændigheder måtte skyldes et helt lokalt fænomen, og mistanken var for længst faldet på små varmluftballoner. Nogen i Allerød-området måtte altså simpelthen sidde inde med oplysninger og vide nærmere besked med disse lysfænomener, der havde mystificeret mange beboere. Men kunne det bekræftes, og hvem var de, disse mennesker, der havde opsendt legetøjsballonerne? Vi var derfor meget glade for stor og seriøs omtale i *Allerød Nyt*, for den gav hurtigt flere henvendelser.

Reservefaldskærm fundet i have

Vi fik eksempelvis oplyst, at der i en busk i en have i 2003 var fundet en underlig genstand. Den blev efter omtalen i *Allerød Nyt* identificeret og afhentet af lokale faldskærmsfolk, der netop manglede denne del af en af deres reservefaldskærme. Heldigvis manglede man åbenbart ikke faldskærmsudspringeren!

Vi opsendte varmluftballonerne!

SUFOI modtog endnu flere indberetninger fra området, og vi kom meget hurtigt i kontakt med to personer, der fra Allerød/Bloustrød-området ved forskellige lejligheder havde opsendt små thailandske varmluftballoner. Den ene familie havde oven i købet gjort sig den ulejlighed at notere, hvornår ballonopsendelserne havde fundet sted. Og disse opsendelsesdata passer med mange af de indberetninger, SUFOI har modtaget. Dog ikke med alle.

I flere tilfælde var der af en anden personkreds opsendt 3 balloner samtidig i forbindelse med fx beboerfester. Ved et spændende besøg hos disse mennesker i Nordsjælland havde jeg lejlighed til at se nærmere på – og få demonstreret – de resterende balloner.

Ikke alle "ballon-opsendere" ønsker at stå frem med foto og navns nævnelser her i *UFO-Nyt*, men SUFOI kender deres identitet. Deres ansigter er derfor også blevet sløret på billederne.

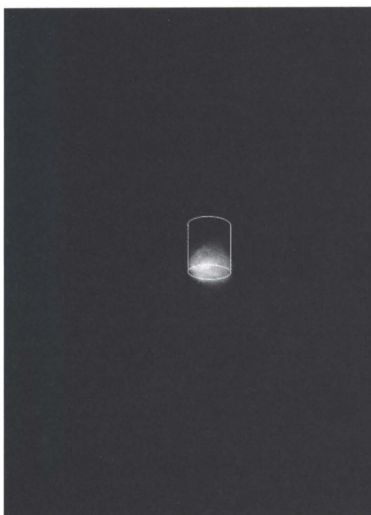
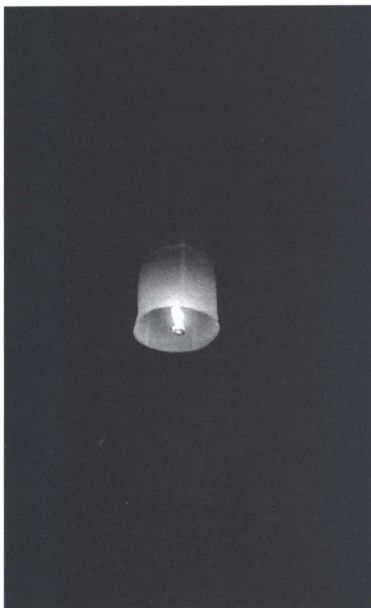
Observationer

Familien R. i gang med opsendelse af en varmluftballon. Hr. R. fortæller:

"Kort tid efter opsendelsen har den taget form som en lysende prik, der følger vindretningen hen over nattehimmelen i ca. 15 min. Man kunne måske nære frygt for brandfare, men flammen brænder i vindstille, og så længe den brænder – og lidt til – svæver den i luften, og efter nogle minutter daler den stille ned igen."

(Foto: Ole Henningsen)

Den opsendte varmluftballon kort efter start. I midten af ballonens åbning forneden ses det brændende materiale, der opvarmer luften og sørger for opdriften.

Ballonopsendelse ved fester i kvarteret

Aage Bliddal var en af de "ballonopsendere", der henvendte sig til SUFOI med yderligere oplysninger. Han har ved flere lejligheder været deltager ved opsendelse af varmluftballoner, når der i kvarteret ved Cedervangen i Allerød har været festlige sammenkomster, vangfester og fødselsdage.

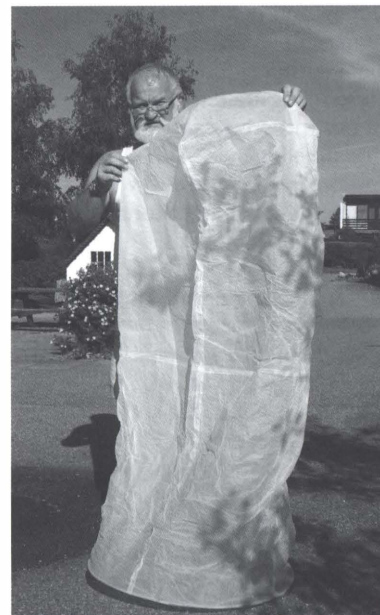
Aage Bliddal fortæller:

"Jeg læste med stor interesse i *Allerød Nyt* om de mystiske lysfænomener, og jeg var i starten noget i tvivl, om det var alvorligt ment, og om der var noget, der hed Skandinavisk UFO Information. Men efter de gentagne efterlysninger i forbindelse med observationer og fotos af tingene, vil jeg da gerne bidrage med min viden om fænomenerne. Vi har normalt opsendt 3 stk. ad gangen, og jeg har været ude for, at man efterfølgende i området omkring Cedervangen har observeret og omtalt disse opsendelser meget fantasifuldt. Familien R.'s foto af en opsendelse svarer nøjagtigt til de balloner, vi opsendte."

Made in Thailand

De anvendte balloner stammer alle fra Thailand, er nogenlunde ens og udført i træ og rispapir. Hele ballonen vejer inkl. trådkorset og det brændbare materiale omkring 160 g, så der er tale om en ganske let konstruktion, der sagtens kan gå til vejrs under de rette vejrforhold. I Thailand anvendes ballonerne åbenbart i stort tal i forbindelse med forskellige festligheder.

Familien R. har anskaffet balloner i forbindelse med et kursus i Jylland, og Aage Bliddal har an-

Aage Bliddal har ved forskellige lejligheder stået for opsendelse af op til 3 balloner ad gangen i Allerød-området. (Foto: Ole Henningsen)

skaffet sine via en bekendt, der selv har importeret et større antal fra Thailand og videresolgt i Danmark. Det er derfor ikke mærkeligt, at man også har iagttaget denne type lysfænomener i andre dele af landet i de senere år.

Hvor kan de købes?

Efter omtalen af varmluftballonerne fra Allerød-området har SUFOI fået mange henvendelser om ballonerne: Hvor kan de købes, hvad koster de, og er det i det hele taget lovligt at opsende dem?

Til venstre ses en kraftig forstørrelse af Michael Nielsens foto til sammenligning med familien R.'s opsendte ballon (th). På Michael Nielsens originale foto er et af de mest lysende punkter fritlagt, og resten er bortretoucheret. Dernæst er der i et billedbehandlingsprogram foretaget en forøgelse af kontrasten mellem de svagest og de kraftigst lysende områder i aftegningen. Derefter er ballonens konturer forsøgt indtegnet. Forelagt billederne siger Michael Nielsen til UFO-Nyt, at de i meget store træk svarer til, hvad han kunne se i sin kikkert. (Billedredigering: Klaus Silberbauer Andersen)

Først og fremmest er det vigtigt for os at slå fast, at vi i Skandinavisk UFO Information ikke har disse balloner til salg. Og vi er ikke bekendt med, hvor de i givet fald kan købes i Danmark. Men vi er blevet opmærksomme på, at der annonceres varmluftballoner til salg på internettet.

Hvornår ser vi de næste?

Ikke alle de senere års observationsberetninger fra Nordsjælland skyldes varmluftballoner, selv om der garanteret er andre "opsendere" på spil, som vi endnu ikke har hørt om. SUFOI er dog meget tilfreds med de mange henvendelser i efterforskningen, der har gjort det muligt at give en endegyldig forklaring på størstedelen af observationerne fra Allerød-området og dermed afslutte sagen.

Men der er flere balloner tilbage endnu, skulle vi hilse og sige fra Allerød!

Husk at få tilladelse!

Statens Luftfartsvæsen (SLV) er bekendt med de små rispapirballoner, som omtales af Ole Henningsen i artiklen "Lysene over Allerød".

Luftfartsinspektør Børge Munk Alminde hos Flyveoperationer i SLV svarer følgende på en forespørgsel fra SUFOI:

"SLV har i to tilfælde givet tilladelse til opsendelse af disse balloner, den ene gang var ved Århus festuge 2003, det andet tilfælde var ved en ungdomsfestival på Samsø i 2004. I begge tilfælde var kravet, at vindretningen var således, at ballonerne ville drive ud over vandet, brændetiden for varmekilden (olielampen) skulle være 10 minutter, og lufttrafikken var orienteret via Notam.

Lovgivningen er således, at vi skal give tilladelse til opsendelse af genstande der kommer op i højder over 100 meter, og det vil en rispapirballon, som vi her taler om, komme.

Vi har haft henvendelser fra en person, som gerne ville forhandle ovennævnte rispapirballoner, og derfor forespurgt om lovligheden i at sende dem op. Ved denne lejlighed blev det, fra vores side, gjort klart, at vi normalt ikke ville acceptere disse rispapirballoner i dansk luftrum af den simple grund, at det vil blive meget uoverskueligt at regulere disse balloner. Der skal, i hver enkelt tilfælde, udsendes Notam for at advare anden lufttrafik. Derudover kender vi ikke konsekvenserne, dersom et luftfartøj, under flyvning, rammer en eller flere af disse balloner.

Vi tager selvfølgelig kun højde for det luftfartssikkerhedsmæssige aspekt i sagen, eventuel brandfare må andre myndigheder afgøre.

Det er klart: Kan man komme med en samlet opsendelse, som nævnt i de to tilfælde ovenfor, har vi en mulighed for at regulere opsendelsen. I sådanne tilfælde ser vi, i samarbejde med flyvesikringstjenesten, selvfølgelig på sagen."

Ufoer i danske medier

Med mellemrum ser man omtale af ufo-fænomener i danske dagblade og lokale ugeblade. Omtalen kommer som oftest i forbindelse med ufo-observationer og efterlyser måske ekstra vidner til en aktuel observation. Til andre tider er der tale om artikler om ufoer generelt eller måske interviews med lokale ufo-interesserede.

Når vi i Skandinavisk UFO Information (SUFOI) modtager og registrerer udsklip om ufoer, skrives en kort notits om indholdet på vores hjemmeside www.ufo.dk under rubrikken „Avisklip“. Her kan alle vore læsere stifte bekendtskab med, hvad vi har modtaget, og hvad der er skrevet om ufoer de seneste 5 år i danske, trykte medier.

SUFOI har i mere end 45 år samlet avisomtale om ufoer. Visse dagblade blev for en del år siden gennemset helt tilbage til 1946 af ihærdige ufo-interesserede. Langt de fleste af årene er indsamlingen dog sket ved hjælp af abonnement hos et avisudklipsbureau på danske ufo-udklip. Nogle af disse udsklip får SUFOI tilsendt, når der eksempelvis blot er nævnt ordet „ufo“ i forbindelse med helt andre emner i en artikel eller en notits. Denne type af udsklip har vi ikke megen brug for. Andre måske mere væsentlige artikler overses måske af bureauet, og dem får vi så

ikke kendskab til. Ser du derfor som læser af et dagblad eller tidsskrift omtale af ufo-fænomener, vil vi i SUFOI gerne have materialet til vort arkiv. På denne måde kan du være med til at gøre indsamlingen og registreringen mere komplet til glæde for alle læsere.

Du er derfor meget velkommen til at sende det til vor adresse:

SUFOI
Postboks 95
6200 Åbenrå

Du kan også scanne materialet og sende det til os elektronisk via info@sufai.dk

Naturligvis sker det også, at der er indslag eller programmer med ufoer i de elektroniske medier, både radio og tv. Har du oplysninger om kommende programmer i radio og tv, der evt. kunne være af interesse for *UFO-Nyt* eller vort elektroniske nyhedsbrev *UFO-Mail*, så send en mail herom til info@sufai.dk. Hvis det sker i god tid, kan endnu flere måske nå at få glæde af nyheden og dine oplysninger.

Når vejrballeroner falder ned

"Vi har fundet noget i vores have, der må være faldet ned fra himlen." Sådan lyder nogle af de henvendelser, vi i Skandinavisk UFO Information modtager hvert år.

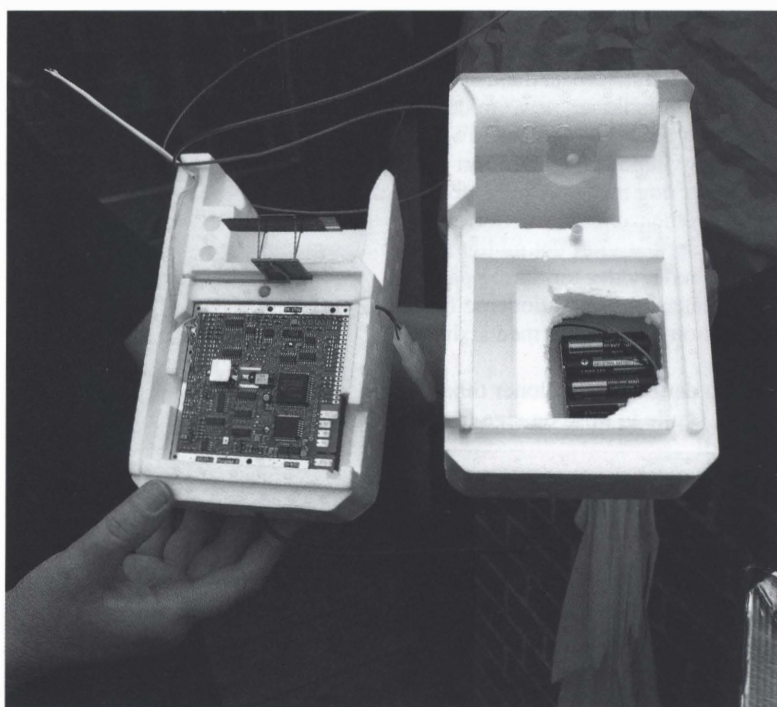
AF OLE
HENNINGSEN

Det var åbenbart højsæson for nedfaldne vejrballeroner, da redaktør Peter Foersom i en artikel i Lolland-Falsters Folketidende den 15. april 2005 berettede om ikke mindre end tre nedfald af vejrballeroner inden for en uge på Sydsjælland, Sydfalster og ved Radsted på Midtjylland.

Gunvor Østberg ved Radsted fandt resterne af en vejrballon hængende over sin havedør tirsdag den 12. april. Ballonen var fra Tyskland og lod sig let identificere. "Wetter-sonde" stod der, og med vinden fra sydlig retning ligger det lige for, at tyske vejrballeroner sagtens kan falde ned i det sydlige Danmark. De tyske vejrsønder er desuden udstyret med en sølvfarvet radarreflektor, idet deres bane undervejs stadig følges via radar. Dette er man for længst holdt op med i Danmark.

Der er i årenes løb kommet adskillige meldinger om denne slags vejrsønder – også til SUFOI's lokale repræsentant, som har kigget på flere af slagsen for at tilfredsstille nygerrigheden både hos sig selv, men ikke mindst hos finderne af de mystiske nedfaldne rester.

Gunvor Østberg med den nedfaldne vejrsønde. Til venstre ses resterne af den hvide latexballon og den røde faldskærm, der har bragt tingene ned gennem atmosfæren i forholdsvis god behold. Til højre ses foroven den sølvfarvede radarreflektor og forneden den hvide styroporkasse, der indeholder måleinstrumenter, batterier og radiosender. (Foto: Peter Foersom)

Her er den hvide styroporkasse åbnet. Den indeholder måleinstrumenter, batterier og radiosender. (Foto: Peter Foersom)

Vejrsønder af den type, der blev fundet af Gunvor Østberg, koster 700 kr. på grund af den elektronik m.v., den er udstyret med. For visse sønders vedkommende er de udstyret med navn og adresse på det opsendende institut, så man kan sende sønden retur – dog med posten! – og modtage en mindre dusør.

Den oppustede, hvide latexballon er 1,5 meter i diameter, når den opsendes. Den stiger derefter til en højde af 30-35 kilometer, inden ballonen almindeligvis springer, og faldskærmen bringer måleinstrumenterne ned igen i nogenlunde god behold.

På vej op registreres bl.a. temperatur, luftfugtighed og vindretninger. Signalerne sendes via radio til modtagerstationer på jorden, og materialet indgår i de mange andre former for målinger, der til sidst ender op i de hele tiden ajourførte vejrsigter.

800 opsendelser hvert døgn

Ifølge DMI's oplysninger opsendes der hvert døgn 800 vejrballeroner verden over, herunder 9 fra Danmark, så det er ikke mærkeligt, at der også findes en hel del af disse balloner på dansk jord.

ICAO radiosondestationen ved Aasiaat (Egedesminde) på Vestgrønland opsendte den 29. april 2004 sin vejrballon eller radiosonde nr. 40.000 siden starten i 1948. I anledning af jubilæet fortalte DMI's Observationschef Erik Bødtker, at i de 56 år, stationen har fungeret, er det meget, meget få af opsendelserne, der er aflyst eller mislykket – på trods af det temperamentsfulde grønlandske vejr, der nogle gange gør det særdeles vanskeligt at håndtere den store ballon.

Den store UFO-debat

Den gode nyhed er, at meningsanalyser fortsat viser, at mellem en og to tredjedele af offentligheden tror på eksistensen af ikke-jordisk liv. Den mærkelige nyhed er, at en lignende brøkdel tror, at en del af dette liv også besøger Jorden.

Flere af de seneste tv-udsendelser (i USA) har på sober vis taget spørgsmålet op, om hvorvidt fremmede fartøjer krænker vores lufterum og lejlighedsvis lander længe nok til, at deres besætninger kan udføre bizarre (og i de fleste tilfælde ulovlige) eksperimenter på sagesløse borgere. Men de fleste af disse udsendelser snyder seerne ved at påstå, at man endelig er ved at nå til bunds i den såkaldte "UFO-debat" – hvilket de ikke gør. Det at komme til bunds i denne sag synes for evigt uden for rækkevidde.

Så hvad er der på spil her? Lad os indrømme, at på trods af alle ophidsede diskussioner mellem de involverede parter, så strider interstellare rejser ikke imod fysikkens love. De er mulige. Når det kommer til stykket, så er Pioneer og Voyager sonderne næsten tre årtier inde i en overset interstellar rejse lige nu. Tilbageslaget er naturligvis, at det ville tage disse fartøjer 70.000 år at tilbagelægge afstanden til selv den nærmeste stjerne (og de har ikke kurs mod den). Med den fysik vi kender til, er det ekstremt vanskeligt at afkorte rejsetiden væsentligt på en sikker måde. Naturligvis er det teoretisk muligt at skabe ormehuller eller andre eksotiske anordninger for højhastigheds-kosmiske-rejser, men denne tilgang er rent spekulativ.

Og det er heller ikke den virkelige pointe. Det problem, jeg har med påstanden om, at fremmede fartøjer strejfer omkring på vores planet, er ikke transportspørgsmålet, men beviserne. Jeg vil først begynde at spekulere på, hvordan de er kommet hertil, når jeg er overbevist om, at de virkelig er ankommet.

Men er de det? Hvor gode er beviserne? I et tv-program, som jeg medvirkede i for nylig, deltog også eksperter, som igennem lang tid har studeret ufoer, og som argumenterede for ufoernes fremmede oprindelse ved at vise fotografier af formodede tallerkner, der svævede i lav højde. Nogle af disse objekter

var uskarpe lyskilder, mens andre lignede hjulkapsel-formede friskee's fotografieret i flugten.

Eftersom de førstnævnte fotos nødvendigvis må være dunkle, så krævede de andre mere af min opmærksomhed. Hvordan kan vi vide, at disse *ikke* viser hjulkapsler smidt op i luften af en svindler med et kamera? Svaret fra en ekspert var: "Disse fotografier har bestået prøven." Udspurgt om nøjagtigt, hvilken prøve de havde klaret, var svaret, at "atmosfæriske effekter giver os en minimumafstand, og omhyggelige studier har udelukket fuseri med kameraet." Tja, det første er ret vilkårligt og beror på nogle antagelser omkring atmosfæriske forhold (var det en dag med smog over Los Angeles?), og det sidste beviser intet. Et virkeligt fotografi af en hjulkapsel i luften, involverer jo netop ikke nogen fotografiske fuserier.

Yderligere beviser, som nævnes i det endeløse, er "ekspertudsagn". Piloter, astronauter og andre med erfarne øjne og imponerende akkreditiver har alle påstået at have set mærkelige fartøjer på himlen. Man kan nok roligt sige, at disse vidner har set *noget*. Men blot fordi man ikke genkender et fænomen på himlen, betyder det ikke, at det er ikke-jordiske besøgende. Dette kræver yderligere beviser, som indtil nu synes at være lige så lidt overbevisende som de svindel-frie fotos af flyvende tallerkner.

Men hvad med de mennesker, som hævder at have oplevet nærkontakt med aliens? Bortførelseshistorierne udgør et område for sig – et som jeg ikke vil komme nærmere ind på her, selv om jeg må indrømme, at det er interessant at se fotos af mennesker med små dybe mærker, hvor vævet mangler, kombineret med påstanden om at disse små vansiringer skyldes mindre lovovertrædelser begået af aliens. Men selv, hvis man ser bort fra det besynderlige spørgsmål om, hvorfor væsner fra fjerne sole skulle komme til Jorden for at skære små huller i de lokale, så er også dette bevismateriale flertydigt. Mærkerne kunne være frembragt af aliens, men på den anden side kunne de også skyldes mishandling af ægteskabelig karakter eller af mange andre årsager.

Da der blev lagt alvorligt pres på eksperterne i denne tv-udsendelse, om hvorvidt der rent faktisk eksisterer beviser for besøg af ikke-jordiske væsner, trak de sig tilbage ved at sige: "Altså, vi ved ikke, hvor de kommer fra. Men der foregår afgjort noget." Den sidste udtalelse er næppe kontroversiel. Men den første er fjollet. Hvis tallerknerne og de, der stjæler væv, ikke kommer fra det ydre rum, hvor kommer de så nøjagtigt fra? Belgien?

Kernen i sagen er, at beviserne for ikke-jordiske besøg ikke har overbevist ret mange videnskabsfolk. Meget få akademikere skriver

AF SETH
SHOSTAK

► En ung mand tog dette foto den 23. november 1951 ved Riverside i Californien. Engang et "ægte" ufo-foto – men senere indrømmede den unge mand, at det var en hjulkapsel kastet ud over kløften og fotograferet for sjov. (Foto: SUFOI Picture Library)

artikler om fremmede fartøjer og deres besætninger til publikationer, som videnskabeligt gennemgår materialet, inden det bliver trykt. Konfronteret med dette, søger ufoeksperterne normalt tilflugt i en af to mulige forklaringer:

- Materialet, som kunne være overbevisende, er blevet samlet og gemt væk af den amerikanske regering. Selv om det er en tiltrækkende forklaring, så er det et argument, som udspringer af dumhed (og ensbetydende med at sige: "Vi kan ikke vise dig gode beviser, fordi vi ingen har"), og nødvendigvis implicerer dette, at alle regeringer i verden effektivt har gemt alle genstande fra aliens af vejen. Medmindre, naturligvis, at de ikke-jordiske kun besøger USA, hvor det at bjærge materiale, der falder til jorden, åbenbart er perfektioneret til en højere kunstart.
- Videnskabsfolk har simpelt hen nægtet at beskæftige sig ordent-

ligt med dette fænomen. Med andre ord, så burde videnskabsfolk bebrejde sig selv for, at hypotesen om fremmede besøgende ikke har gjort indtryk på dem. Ikke alene er dette unfair, det er vildledende. Det er sandt, at ret få forskere er gået ind i arbejdet med at efterprøve beretningerne, videoerne og de mærkelige fotos, som tilsammen udgør beviset for tilstedeværelsen af aliens. Men det behøver de heller ikke. Kritikken er beslægtet med at fortælle filmkritikere, at filmene ville være bedre, hvis de bare ville anbringe sig selv bag kameraet. Men filmkritikere kan skrive udmærkede og præcise anmeldelser af film uden at deltage i selve arbejdet med at producere film.

Bevisbyrden ligger hos dem, der fremsætter påstandene, og ikke hos dem, der synes, at dataerne er tvivlsomme. Hvis nogle forskere er

overbevist om, at fremmede fartøjer chikanerer vores fly, så burde de fremlægge de absolut bedste beviser, de har, og ikke ty til forklaringer som appellerer til konspirations-teorier om mørklægning eller andre personers fejlende vilje til at være åbne over for ideen.

Fortalerne for ufoer beder os ikke om at tro på noget, som er trivielt eller ubetydeligt, for når det kommer til stykket, kunne der næppe være nogen anden opdagelse, der er mere dramatisk eller vigtig end netop besøg fra andre verdener. Hvis vi kunne bevise, at aliens er her, så ville jeg være fyldt med lige så megen ærefrygt som alle andre, men jeg venter stadig på beviset.

Kilde:

SETI-Instituttet – 14. juli 2005/
www.space.com. Oversættelse:
Peder Schultz

Mystik på danske web-kameraer

"Jeg sad og kiggede web-kameraerne igennem, som jeg så tit gør, og pludselig så jeg et ejendommeligt foto fra Hasle på Bornholm..." Sådan fortæller Ove Kristiansen, der omgående gemte de spændende billeder på sin computer og kontaktede SUFOI.

En af *UFO-Nyt's* abonnenter, Ove Kristiansen fra Odense, sad og kiggede billeder fra webcams igennem en tidlig morgen, da han opdagede nogle mærkelige aftegninger på et af billederne. Snarrådig sendte han omgående billedet fra web-kameraet via e-mail til SUFOI på adressen info@sufoi.dk

"Først troede jeg, at det var en fejl på kameraet, men da det var væk ved opdateringen et øjeblik efter, måtte det jo være nogle objekter. Jeg har taget det fra Webcams Danmark, og jeg ved ikke, hvem der står for kameraet.

Jeg troede, jeg kunne få en forklaring af SOK (Søværnets Operative Kommando), Bornholms Marinestrikthuset eller måske Flyvertaktisk Kommando, men alle sagde, at der ikke havde været aktivitet over lufterummet over Bornholm på det tidspunkt. Jeg håber, I kan bruge det til noget, og vil da meget gerne

have, hvis I kan forklare, hvad det er," slutter Ove Kristiansen sin henvendelse til SUFOI.

Efterfølgende fremsendte vor læser yderligere webcam-fotos fra Hasle, Rønne og Christiansø og

Billede på webcam ved Hasle på Bornholm taget den 20. juni 2005 kl. 05.19.

Ejendommelige aftegninger på webcam på Christiansø nord for Bornholm 21. juni 2005 kl. 05.55.

spurgte samtidig, om det måske kunne være fugle eller evt. fly, der optrådte på billederne.

De fremsendte fotos så umiddelbart spændende ud for os i SUFOI's Fotoafdeling, så det var nærliggende selv at begynde at kigge på de omtalte web-kameraer og se, om der skulle dukke noget interessant op, som kunne give os en forklaring.

Et web-kamera er i princippet et stationært, meget enkelt digitalt fotoapparat, der med mellemrum tager et foto af omgivelserne. Billedet videresendes automatisk til en webside og kan derfor straks ses på internettet.

Efter at have kigget på danske web-kameraer samlet hos Richo Andersen på adressen http://www.webvejr.dk/webcams_danmark,

<http://www.drbornholm.dk/vejret/index.php> valgte jeg at koncentrere mig om Christiansø på DR-Bornholms side om Vejret på Bornholm på adressen <http://www.drbornholm.dk/vejret/index.php>

På Christiansø kunne der forventes flest fugle i luften, og dermed kunne der måske hurtigst indsamles en eller anden form for sammenligningsmateriale, hvis det var i den retning, man skulle søge en forklaring. Og det lykkedes over al forventning.

I løbet af en god halv times tid en eftermiddag kort efter lykkedes det på min egen computer at gemme en række billeder fra Christiansø med fugle i billedfeltet – og ikke mindst billeder med samme type fænomen, som Ove Kristiansen havde iagttaget og gemt på sin computer.

Efter at have set på flere af disse web-kameraer og gennemgået et stort billedmateriale er der ingen tvivl om, at det, som i første omgang ser lidt mystisk ud, helt afgjort skyldes forflyvende fugle. Det ser også ud til, at fugle tættest på kameraet – og som dermed flyver hurtigst gennem billedfeltet i løbet af kameraets eksponeringstid – er årsag til aftegningerne.

SUFOI's fotokonsulent Hans Bødker er enig i denne konklusion, der også støttes af Richo Andersen, Nakskov, der selv har to web-kameraer i forbindelse med sin elektroniske vejrstation på adressen: <http://www.webvejr.dk/index.htm>

Til *UFO-Nyt* siger Richo Andersen:

"Webcams er ikke glade for emner i bevægelse – dvs. de er nok ligeglade, men opløsningen er dårlig, og måden data gemmes og læses ud på gør, at man ser lidt på hver/hver anden/hver tredje linje (næsten at sammenligne med en slags "interferens"), og sammensætningen af billedet ser man så eksempler på her på disse fotos."

Forelagt disse konklusioner siger Ove Kristiansen:

"Tak, fordi I reagerede så hurtigt. Jeg har nu efterfølgende prøvet at gemme nogle billeder, hvor der i fuglene, som er tæt på, optræder de sorte 'bjælker', der åbenbart kommer på grund af lang eksponeringstid. Jeg er meget glad for at få en objektiv bedømmelse af billederne, da jeg også gerne vil være med til at afmystificere nogle observationer."

Det var første gang, vi i SUFOI stiftede bekendtskab med denne type fotos, men kort tid efter sendte Ove Kristiansen endnu et sæt webcamfotos med mærkelige aftegninger på.

Denne gang fra Birket på Nordlolland.

Eksempler på ejendommelige aftegninger på webcam på Christiansø nord for Bornholm om eftermiddagen den 22. juni 2005 – der i virkeligheden skyldes forflyvende fugle.

Fotosager

Foto taget med webcam i Birket på Nordlolland den 5. august 2005 kl. 07.00 i østlig retning. Den mørke aftegning i venstre side af billedet er forårsaget af Solen, der på dette tidspunkt stod lavt på den østlige himmel.

Webcam foto taget kl. 08.17. Den mørke aftegning har på godt en time bevæget sig fra venstre side og op i toppen af billedet, svarende til Solens bevægelse på himlen. Samtidig ses lysende solreflekser i kameraets objektiv forinden i midten af billedet.

På den billedserie, som Ove Kristiansen gemte på sin computer den 5. august 2005, ses en mørk aftegning bevæge sig hen over fotoet. Det første foto er taget kl. 07.00, og det sidste er taget kl. 08.42. Den mørke aftegnings ændrede position på billederne svarer til Solens bevægelse over den østlige himmel på det pågældende tidspunkt.

Når man ser denne række af fotos kontinuerligt på computer, er det særdeles tydeligt, hvordan den mørke aftegning (forårsaget af Solen) flytter sig fra venstre side op mod den øverste halvdel af bil-

ledet, samtidig med at tilsvarende lysreflekser dannes og flytter sig i bunden af billedet.

SUFOI har været i kontakt med den webmaster, der administrerer web-kameraet i Birket, og han bekræfter, at det faste kamera peger mod øst og er placeret bag en vinduesrude.

Det er da også efter vores bedste overbevisning Solen, der forårsager den mørke aftegning i en eller anden form for overbelysning af den elektroniske chip, der registrerer billedet på det anvendte webcam. Hvordan denne overbelysning rent

teknisk registreres, har vi ikke tilstrækkelig indsigt i. Men vi vil da gerne opfordre læsere med større viden om at henvende sig til os.

SUFOI har efterfølgende modtaget lignende fotos med mørke aftegninger taget med mobiltelefon. Også disse fotos er taget direkte mod Solen. Vi hører derfor gerne fra læsere, der måtte sidde inde med teknisk ekspertise om denne type fotos. Ligesom læserne jo har mulighed for selv via internettet at se, om der skulle dukke andre mystiske ting op på de danske web-kameraer. □

UFO-Nyt i 2006

Næste nummer af *UFO-Nyt* udkommer medio februar 2006. Abonnementsprisen for 2006 er kr. 292,00 – dvs. samme pris som i år. Du kan få tilsendt *UFO-Nyt* i kuvert mod en merpris på kr. 70.

Det er muligt at sikre sig mod fremtidige prisstigninger på *UFO-Nyt* ved at tegne et **5 års abonnement**. 5 års abonnementet for 2006-10 koster kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen i alt kr. 1.810,00.

Spørgsmål om abonnement sendes til:

SUFOI's Ekspedition
Jan Hansen
Posekærvej 42
6200 Åbenrå
Email: info@sufoi.dk

Derfor skal videnskaben studere ufoer

2. del

(Fortsat fra *UFO-Nyt* nr. 3)

Observationer efter Condon Rapporten

Selvtilstrækkeligheden i Condon Rapporten og den nye udvikling i kosmologi, fysik, astronomi og astrobiologi er en god grund til at genoptage udforskningen af ufo-fænomenet. En anden grund er, at de bemærkelsesværdige observationer ikke ophørte med udgivelsen af Condon Rapporten i 1969. Mange detaljerede observationer er siden dengang blevet undersøgt.

Videnskaben burde ikke være uvillig til at undersøge dem, idet der i rapportens overordnede resume stod, at "enhver videnskabsmand med tilfredsstillende erfaring og akkreditiver, og som fremlægger et klart defineret forslag til en undersøgelse [af ufo-rapporter], bør støttes i en sådan undersøgelse".

Et eksempel på en observation, som er værd at undersøge nærmere, er den, som fandt sted den 31. december 1978 ud for New Zealands Sydøst nordøstlige kyst. Observationen omfatter mange forskellige typer data optaget på bånd og film under observationen, sammen med visuelle observationer og radarregistreringer foretaget samtidig fra jorden og fra fly, samt et lysfænomen

General Wilfried De Brouwer bekræftede over for pressen, at der var observeret uidentificerede, trekantede fartøjer over Belgien.

(Foto: SUFOI Picture Library)

optaget på farvefilm og rapporter fra otte øjenvidner.

Analysen af de registrerede data og vidnernes udsagn tyder på, at de ukendte objekter, der udsendte klare lys, blev registreret på radar, filmet og øjensynligt bevægede sig i forhold til flyet med vidnerne. Hændelsen er endnu uopklaret [31-32].

Flere undersøgelser af uforklarede observationer er blevet støttet af myndigheder uden for USA. Siden 1977 har det franske rumagentur foretaget officiel ufo-forskning

med sit projekt GEPAN, senere kaldet SEPRA.

Under den belgiske ufo-bølge i 1989-90 samarbejdede civile og militære myndigheder om behandling af observationsberetninger, radar-data og videooptagelser af trekantformede fartøjer.

Hemmelige data nu tilgængelige

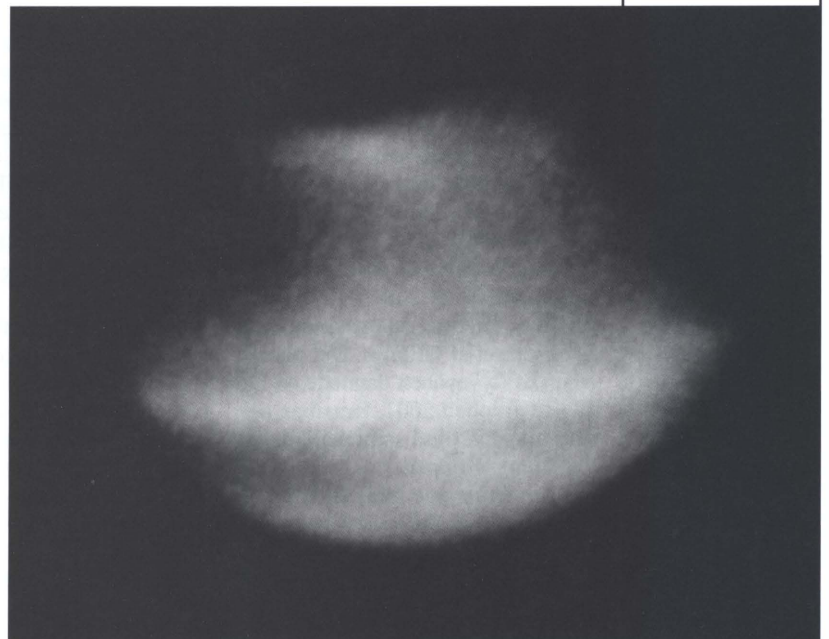
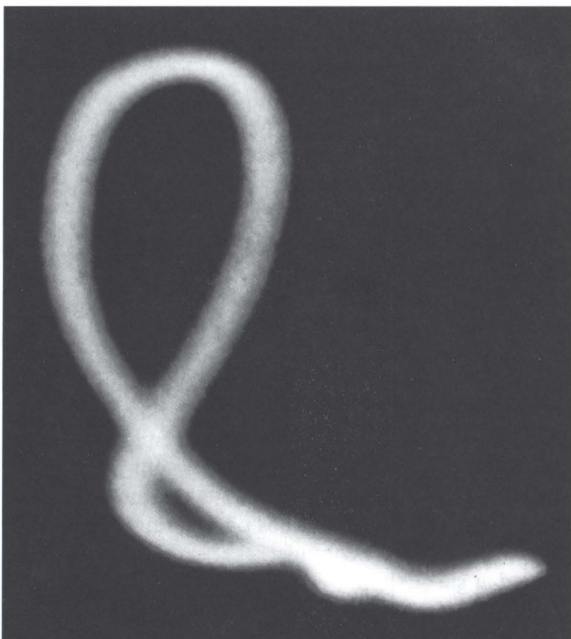
Condon-forskerne havde ikke fuld adgang til informationer og analyser udført af det tidligere U.S. Air Force Office of Intelligence (AFOIN) eller til alle informationer indsamlet af Project Blue Book. Mange af disse informationer har set dagens lys i årene efter 1968. Informationerne er blevet frigivet fra fem forskellige steder:

Som den første organisation frigav U.S. Air Force alt arkivmateriale fra Project Blue Book i 1975. Det drejede sig om tidligere lukkede arkiver hos Air Force Office of Special Investigation (AFOSI).

Den anden frigivelse af dokumenter fandt sted som følge af U.S. Freedom of Information Act (lov om offentlighed i forvaltningen), som trådte i kraft i midten af 1970'erne. Det resulterede i, at agenturer som Federal Bureau of Investigation (FBI) i 1977, Central Intelligence Agency (CIA) i 1978

AF DR. JAMES DEARDORFF, DR. BERNARD HAISCH, DR. BRUCE MACCABEE & DR. H. E. PUTHOFF

►
Eksempler på de uidentificerede lys over New Zealand.
(Fotos: SUFOI Picture Library)

UFOer og videnskaben

m.fl. frigav relevante dokumenter, dog ofte i censureret form [23-24].

En tredje ny kilde til information er samlingen af tidligere tilbageholdte rapporter indsamlet og analyseret af AFOIN sidst i 1940'erne og i begyndelsen af 1950'erne. Disse informationer er blevet frigivet de seneste 20 år som et resultat af en standard deklasseringsproces for gamle dokumenter. Disse dokumenter viser, at flyvevåbenets efterretningstjeneste på egen hånd konkluderede, at ikke mindre end 5 % af observationerne var uforklarlige, selv om det tilsyneladende drejede sig om meget nøjagtige og detaljerede rapportere udfærdiget af troværdige observatører, hvilket modsiger de offentlige erklæringer, som flyvevåbenet kom med om, at alle observationer kunne forklares. Dokumenterne forklarer, hvorfor flyvevåbenets efterretningstjeneste i august og igen i oktober 1952 fortalte FBI, at nogen højt oppe i flyvevåbenets hierarki helt alvorligt overvejede, om der var en "interplanetarisk" forklaring [33].

Den fjerde kilde: Andre landes regeringer har gennem de seneste 25 år frigivet relevante informationer indsamlet af deres væbnede styrker og politi. Ikke blot har den franske regering gennem GEPAN og SEPRA frigivet observationsrapporter, men også Englands forsvarsministerium har for nylig frigivet adskillige dokumenter. I 1970'erne og 1980'erne frigav regeringerne i Spanien og Canada også dokumenter. Endvidere har andre regeringer officielle forskningsgrupper beskæftiget med dette emne. Som en reaktion på civile og militære observationer gennem en årrække oprettede det chilenske flyvevåben i 1997 "Committee for the Study of Anomalous Phenomena" (forkortet til CEFAA på spansk), ledet af en forhenværende general fra flyvevåbenet og med hovedkvarter på "Technical School of Aeronautics" i Santiago. En af os (Maccabee) blev inviteret til Chile i 1999 for at holde et foredrag på et symposium sponsoreret af CEFAA. Det peruvienske flyvevåben dannede en lignende gruppe i 2001. Brasilien og Uruguay har også sammenlignelige forskningsgrupper.

Den femte nye kilde til informationer, som ikke var tilgængelig eller blev brugt af Condon-gruppen, indeholder beretninger fra mange vidner til hændelser i perioden 1940-1960. Vidnerne har alle arbej-

det for regeringen eller militæret, og efter at have nået pensionsalderen er trådt frem for at afsløre deres førstehåndskendskab [34]. De har følt, at det var meget vigtigere for befolkningen at vide, hvad der engang fandt sted, end at de fortsatte med at adlyde ordrer om ikke at fortælle noget.

Siden 1950'erne har der været en uvilje til at rapportere ufohændelser som følge af risikoen for at blive latterliggjort. Det skyldtes CIA's Robertson Panel, som i 1953 anbefalede, at man indførte en politik, der skulle afvise fænomenets eksistens [20, 22-23]. Afvisningerne er meget ofte udført af personer tilknyttet officielle myndigheder, som uden at have talt med observatørerne, og uanset hvad der end blev set og indrapporteret, har udtalt, at der var tale om misfortolkninger af noget almindeligt og jordnært. Dette har været nedværdigende for ærlige og troværdige observatører.

Størstedelen af nyhedsmediernes fangede hurtigt de sarkastiske sproglige betegnelser som fx "små grønne mænd" og "ufo-fans", og journalister, redaktører og avisejere tog gradvist afstand fra emnet af frygt for latterliggørelse, hvilket også gjaldt videnskabsmænd og politikere.

Modviljen i 1950'erne og 1960'erne hos det amerikanske flyvevåben til at frigive de indsamlede observationsdata gjorde blot problemet større, da det indsamlede materiale ikke var tilgængeligt for offentligheden til at bakke observatørernes historie op [33].

Den første chef for CIA beskrev situationen i 1960 således: "Bag kulisserne er højststående officerer fra flyvevåbenet helt nøgternt beskæftiget med ufoer. Men som følge af den officielle hemmeligholdelse og latterliggørelse bliver en stor del af befolkningen vildledt til at tro, at de ukendte flyvende objekter er nonsens ... for at skjule fakta har flyvevåbenet pålagt sit personale tavshed" [35].

Condon Rapporten var også med til at forstærke problemet, da rapporten viste, at videnskabsfolk kunne slippe godt fra at påstå, at observatørerne tog fejl eller var uærlige, og at deres videnskabskolleger troede dem – selv om påstandene ikke blev bakket op af beviser.

Dette betød, at endnu flere øjenvidner vægrede sig ved at stå frem. Resultatet blev, "at de mest troværdige ufo-observatører var ofte

dem, der var mest imod at stå frem og aflægge rapport om deres observation" [27]. Risikoen for latterliggørelse har holdt mange seriøse forskere fra selv at fremlægge en rapport over deres undersøgelser i de sædvanlige publikationer.

Derfor var en af de anbefalinger, som en ordstyrer fremlagde i 1997 for et panel af videnskabsmænd, at tidsskriftsredaktører bør ændre deres afvisende holdning og selv seriøst foreslå at trykke artikler med relation til ufo-fænomenet, så disse besværligheder kan minimeres [3].

Antydningen af en ET-strategi

Spørgsmål omkring ET's adfærd har fået meget stor omtale i forbindelse med SETI de seneste tre årtier. SETI bygger på den antagelse, at Fermis paradoks kan løses gennem fortsatte og vedvarende afsøgninger af rummelrummet for elektromagnetiske signaler, der tyder på ET-kommunikation [37].

Der er til dato fremkommet adskillige undskyldninger for den manglende succes [1, 37-38]. Siden 1970'erne har fortalene for, at ET levede skjult i vores nabolag, udviklet deres hypoteser eller scenarier. De mener, at det er usandsynligt, at et flertal af rumrejsende ET's er af den mest djævelske og aggressive slags. Hvis de havde været det, ville konsekvensen være, at vi ikke længere eksisterede som en civilisation i fri udvikling i en fuldt koloniseret og/eller udforsket galakse.

Kontakt-optimisterne antager derimod, at mange avancerede ET-grupper er mindst lige så etiske anlagt som os, mens de stadig tager vare på deres egen tryghed og sikkerhed. ET's motivation for at rejse i rummet kunne snarere skyldes deres behov for at øge deres viden gennem udforskning af rummet end gennem kolonisation og dominans [39].

Der er mange teorier om, hvorfor ET er klar over vores eksistens, men endnu ikke har kontakten os [1, 38, 40-42]. De fleste af dem går ud på, at ET med jævne mellemrum har overvåget os på afstand og konkluderet, at vi enten ikke endnu er modne nok til en åben kontakt eller forberedt på den, da enhver pludselig, åbenlys kontakt kunne forårsage socialt kaos og regeringers sammenbrud.

Der er også den holdning, at ET-indblanding i vores samfund vil standse vores nuværende civi-

lisations fortsatte udvikling, hvis indblandingen finder sted, før vores viden har udviklet sig til et sådant stade, at vi kan forstå, hvor de fremmede kommer fra, og hvor længere fremme end os de er i deres udvikling [39].

Selv om enkelte lokale og ofte kortvarige hændelser har været nok til at overbevise observatørerne og de mennesker, som har undersøgt rapporterne, er det et faktum, at siden observationsrapporterne begyndte at strømme ind i 1947, har ingen hændelse fundet sted et centralt sted i tilstrækkelig lang tid eller vist sig for mange vidner til at imponere medierne og overbevise videnskabsmænd.

Man kan påstå, at når der ikke er tilstrækkeligt med beviser til at gøre fænomenet interessant for videnskaben og samfundet som helhed, må ET følge en strategi eller et program, hvor de langsomt forbereder os på en eventuel åben kontakt, så de undgår at forvolde de katastrofale chokpåvirkninger af samfundet, som enhver åbenlys kontakt ville forårsage. Dette kunne fortælle noget om deres etiske niveau.

Det, at man formoder, at ET har et vist etisk niveau, er ikke af ny dato. Det blev foreslået allerede i 1981, at avancerede ikke-jordiske fulgte et Codex Galactica, som ville kræve af dem, at de behandlede opdukkende civilisationer med en hvis form for finfølelse [1, 45].

Sådan en adfærd er forenelig med ufo-fænomenets natur og den kendsgerning, at ET ikke i de seneste 56 år, eller det seneste årtusinde, har koloniseret, erobret, udslettet eller traumatiseret os [1, 41].

Det er også foreneligt med de resultater, som mange af de mislykkede undersøgelsesgrupper er kommet frem til, nemlig at ufoerne ikke udgør en direkte fare for den nationale sikkerhed. På den anden side fremgår det også alt for tydeligt, at ET ikke har blandet sig i verdens problemer og forhindret menneskeskabte krige, hungersnød og sygdomme.

Faktisk kendes der tilfælde, hvor observatøren, når han kom for tæt på, er blevet kvæstet eller ledt anden skade. Der er dog også andre tilfælde, hvor observatøren er blevet helbredt for nogle kvæstelser eller medicinske sygdomme [46]. Dette tyder på, at ET's påvirkning af menneskeheden er baseret på et vist neutralt, godgørende og etisk niveau.

På trods af at ufo-fænomenet nu har eksisteret i to generationer, vil en eventuel kontakt med de formodede ET stadig komme som et chok for mange videnskabsmænd og samfundet som helhed, som det fremgår af Brooking-Rapporten [47, 48].

Ikke desto mindre er ufo-fænomenet virkelighed, ligesom det er sandsynligt, at vi for længe siden er blevet opdaget af avanceret ET's. Derfor er der behov for en åben videnskabelig udforskning af emnet med særlig fokus på ufo-rapporter af høj kvalitet – især rapporter der tydeligt peger på, at ikke-jordisk intelligens og strategi er indblandet. □

Vi takker

P. Sturrock fra Stanford University og T. Roe fra National Aviation Reporting Center on Anomalous Phenomena (NARCAP) for deres bidrag til artiklen.

Referencer

(tidligere referencer blev bragt i *UFO-Nyt* nr. 3)

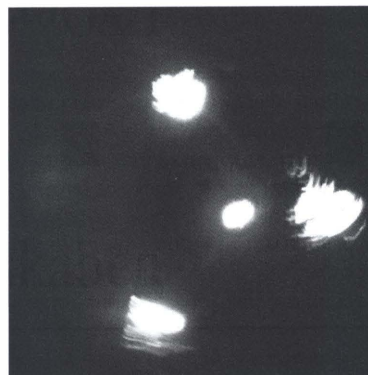
31. B. Maccabee, "Photometric properties of an unidentified bright object seen off the coast of New Zealand", *Appl. Opt.*, 19, p.1745, 1980.
32. B. Maccabee, "Analysis and discussion of the images of a cluster of periodically flashing lights filmed off the coast of New Zealand", *J. Sci. Exploration*, 1, side 149, 1987.
33. B. Maccabee, *UFO-FBI Connection: The Secret History of the Government's Cover-Up*, Llewellyn Publications, St. Paul, MN, 2000.
34. Se fx <http://www.nicap.org.ibigsurdir.htm>
35. R. Hillenkoetter, *New York Times*, February 28, 1960.
36. P.A. Sturrock, et al. "Physical evidence related to UFO reports: The proceedings of a workshop held at the Pocantico Conference Center, Tarry town, New York, September 29 - October 4, 1997", *J. Sci. Exploration*, 12, side 179, 1998.
37. J. Tarter, book review (astronomy): "Ongoing debate over cosmic neighbors," *Science*. 299, side 46, 2003.
38. B. Gato-Rivera, "Brane worlds,

the subanthropic principle, and the undetectability conjecture", (physics/0308078), 2003.

39. T.B.H. Kuiper, and M. Morris. "Searching for extraterrestrial civilizations." *Science*, 196, side 616, 1977.
40. J.A. Ball, "The zoo hypothesis," *Icarus*, 19, p. 347, 1973.
41. G.D. Brin, "The 'Great silence': The controversy concerning extraterrestrial intelligent life," *O. J. R. Astron. Soc.*, 24, side 283, 1983.
42. E.R Harrison, *Cosmology*, Cambridge University Press, Cambridge, 1981.
43. J.W. Deardorff, "Possible extraterrestrial strategy for Earth", *O. J. R. Astron. Soc.*, 27, side 94, 1986.
44. R. Haines, *CE-5 Close Encounters of the Fifth Kind*, Sourcebooks, Naperville, IL, 1998.
45. W.I. Newman and C. Sagan, "Galactic civilizations: Population dynamics and interstellar diffusion", *Icarus*, 46, side 293, 1981.
46. P.E. Dennett and C. Dennett, *UFO Heatings*, Granite Publishing Group, Columbus, NC, 1996.
47. U.S. House of Representatives Report No. 242, *Proposed Studies on the Implications of Peaceful Space Activities for Human Affairs*, 1961.
48. P.A. Sturrock, "Extraterrestrial intelligent life", *Q. J. R. Astron. Soc.* 19, side 521, 1989.

Kilde:

MUFON UFO Journal, februar 2005/ -for & kmh

Dræberkulturer og sære sekter

Når det religiøse behov kammer over, er det ofte en sekt eller en kult, der leverer svaret på tilværelsens gåder. Her ophøjes bizarre idéer til urokkelige sandheder og fører somme tider til ekstreme handlinger.

AF KLAUS AARSLEFF

Den legendariske schweiziske psykolog Carl Gustav Jung mente, at alle mennesker har et religiøst behov. For nogle mennesker trænger dette behov sig på med samme styrke som behovet for søvn, mad, varme og sex.

De fleste af os får tilfredsstillet behovet ved at gruble over tilværelsens gåder i det stille. Vi undrer os over stjernehimlen en klar vinternat og fornemmer, at der er store og forunderlige kræfter på spil i verdensaltet.

En hel del opfylder behovet ved at tilslutte sig en religion. Her vælger man som regel at tro på, at en hellig bog rummer sandheden og forklaringen. Herefter er der ikke behov for undren, skepsis og dødsangst.

Endelig er der en gruppe, der vælger at gå til yderligheder. De tilslutter sig en sekt eller en kult, hvor bizarre

og ekstreme synspunkter ophøjes til uomgængelig sandhed. Fordelen ved at tilslutte sig en sådan ekstrem bevægelse er, at enhver form for selvstændig refleksion bliver overflødig. Det ligger der en stor styrke og tryghed i. Samtidig bliver kult- eller sektmedlemmet ofte et villigt redskab i hænderne på den fader- eller moderskikkelse, der som regel leder den ekstreme kult eller bevægelse.

Terror og naturånder

Den islamistiske selvmordsterror. De røde Khmerers terror-regime, nazismens gruopvækkende udryddelsessystem, Stalins og maoisternes ugeringer mod menneskeheden – alle vidner de om, hvor galt det kan gå, når mennesker lader forstanden afløse af en ekstrem tro på en større sandhed. Listen kan passende suppleres med f.eks. fanatiske jødiske bosættere og morderiske nykristne.

Der er tilsyneladende ingen grænser for, hvad mennesker kan finde på, når fundamentalisme opfylder det religiøse behov.

Heldigvis er de fleste sekter og kulturer ikke specielt farlige for sig selv eller omgivelserne. Når en sekt endelig griber til drab, er det ofte egne medlemmer, man forgriber sig på – for eksempel ved kollektivt selvmord.

Normalt er en sekt eller en kult blot en fredelig sammenslutning af mennesker, som gennem ritualer og belæringer søger at finde svar på de spørgsmål, som alle mennesker stiller sig selv: Hvem er jeg? Hvor kommer jeg fra? Hvor skal jeg hen? Hvad er meningen med mit liv? Nogle tror, at rumfolk i flyvende talerkerener har svarene. Andre mener, at det søgende menneske bør støtte sig til usynlige mestre i Himalaya. Og nogle tror, at vi blot skal lytte til naturånderne ...

Egentlig er en sekt en bevægelse, der udspringer af et større religiøst system. De dansende Dervisher er således en sekt inden for islam. Og en kult er en religiøs ceremoni, altså en handling, der har med tilbedelse at gøre.

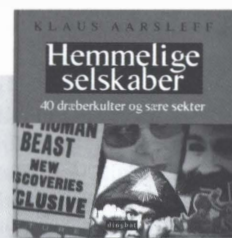
I bogen "Hemmelige selskaber – 40 dræberkulturer og sære sekter" har jeg valgt at bruge ordene rummeligt, således som de fleste sikkert opfatter dem, det vil sige, at både sekt og kult betegner mindre grupper af mennesker med usædvanlige eller direkte skøre synspunkter. Uanset hvor skøre deres idéer kan synes, er den kraft, der driver disse mennesker, dog til syvende og sidst den samme kraft, der får os alle til at dæmpe stemmen, når vi taler sammen i en kirke – og som får nogle enkelte galninge til at flyve en flyvemaskine ind i et højhus i New York.

Det er en kraft af utrolig styrke. □

39 mennesker i Heaven's Gate kulturen begik selvmord for at træde gennem Himlens Port og blive beamet op i en ufo, som befandt sig i kometen Hale-Bopp's slipstrøm.

De døde fra Heaven's Gate kulturen var iført sorte bukser og kondisko. Rygsække og tasker stod ved siden af sengene, som om de regnede med at få dem med op i rumskibet.

"Dræberkulturer og sære sekter" er forordet til Klaus Aarsleffs nye bog "Hemmelige selskaber – 40 dræberkulturer og sære sekter" som kan købes hos SUFOI. Læs mere om bogen på bagsiden af dette nummer af UFO-Nyt. Bogen bestilles på kuponen side 23.

Læs også de to andre bøger i serien:

Konspirationsteorier

Lars Bugge
152 sider, illustreret og indbundet.
Pris: kr. 69,95

Flere konspirationsteorier

Lars Bugge
160 sider, illustreret og indbundet.
Pris: kr. 69,95

Brug bestillingskuponen på side 23 eller bestil på www.ufo.dk

Verdens største radioteleskop

(Foto: Inge Svane)

Inden afrejsen til vores feriemål Puerto Rico i Caribien var vi fast besluttet på at aflægge Arecibo Observatoriet et besøg. Dette blev ikke en mindre spændende beslutning, da vores søn læste op fra et blad, at man netop i efteråret 2004 på Arecibo Observatoriet havde modtaget fire ens signaler fra det ydre rum.

Fast besluttet på at høre noget mere om, hvad det kunne være, drog vi af sted fra vores ferielejlighed mod Arecibo. Der var to veje: den lige og mere kedelige og den gennem landet og bjergene. Den sidste så ud til at være en smutvej, men hvad ved sådan en pandekagebeboer om at køre smutveje i bjergene? Vores to drenge ved i hvert fald nu, at mor ikke skal finde smutveje mere. Turen tog mere end dobbelt så lang tid, og der var et par stykker, der led af køresyge. Nå, men det var turen værd, da vi endelig kunne se de store master, der holder selve den brede parabol, hvis skærm måler 305 m i diameter.

Farmand parkerede bilen, dog ikke i bedste foran-supermarkedstil. Nej, her var det ikke muligt at køre helt til døren. Vi måtte pænt holde på p-pladsen og så lige gå op ad et par trapper. Jo, tak der er 500 stk – og så i tynd og stegende varm luft. Faktisk passerede vi hele planetsystemet på vores vej op. Langs med trappen var planeterne placeret i forholdsmæssig afstand – udmærket ide, så var der lidt at snakke om og dermed aflede vores teenage-drenge fra deres lidelser.

Ved observatoriet er der et besøgscenter. Det var kun her, vi måtte snuse, og så ude på en

terrasse foran parabolen. Besøgscentret var indrettet som et uddannelsescenter/eksperimentarium. Her var en afdeling med:

- Jorden og vores solsystem
- Stjerner og galaxer
- Instrumenter og teknologi
- Udstilling med hvad der foregår på Arecibo
- Et auditorium hvor der vises film om observatoriet
- Og selvfølgelig en butik med alt fra små grønne mænd til t-shirt.

Al tekst var på engelsk og spansk.

Fra terrassen kunne vi betragte den kæmpe parabol med den store reflektor. Da skærmen ikke kan bevæge sig (den ligger spændt ud over en dal), er det reflektoren, der flytter sig efter sit mål. Reflektoren er kæmpe stor og hænger svævende over skærmen. Der kører en lille svævebane over til reflektoren, så teknikere kan komme over og servicere.

Observatoriet blev åbnet i 1963 og har været brugt af forskere fra hele Jorden. Der observeres inden for radio- og radar-astronomi og for atmosfæriske sammensætninger. I dag er der ansat 140 personer, som beskæftiger sig med alt fra selve forskningen, de mange computere og til kiosken. Selve teleskopet er bemandet 24 timer i døgnet.

Nå, men vi spurgte en rundviser, om det passede med de fire mystiske signaler fra rummet. Han sagde ja og bekræftede, at de tilmed kom fra et tomt sted i verdensrummet, hvorfra man ikke forventede radiosignaler. Hvad mere mystisk var: Der var fire stk.! To ens hørte

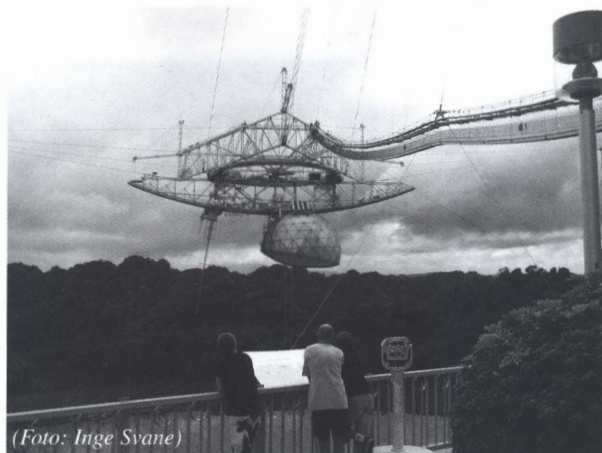
man jævnligt, tre var sjældne, men fire ens vakte stor interesse. Der er endnu ingen forklaring på signalerne, men det er da spændende.

Efter til sidst at have brugt en formue på souvenirs i kiosken drog vi tilbage til vores ferielejlighed. Denne gang fik mor her dog ikke lov til at finde en nem smutvej.

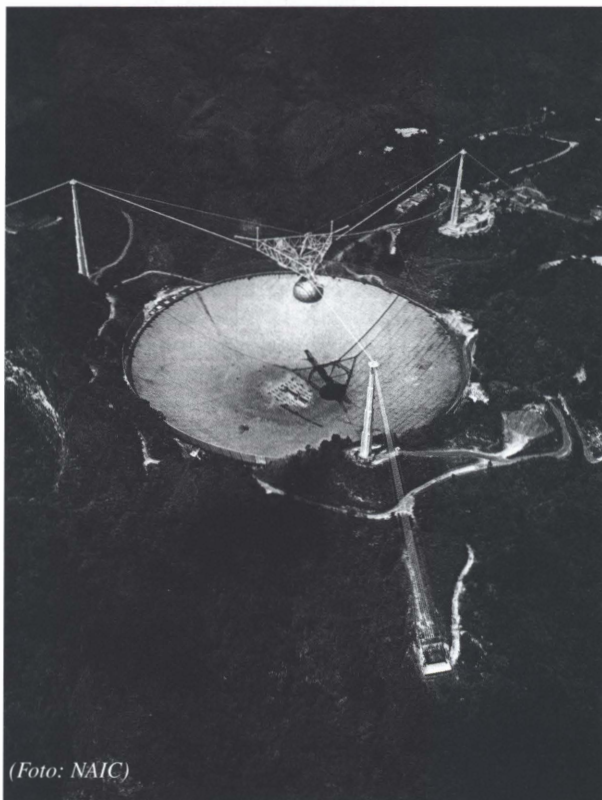
Skulle du få lyst til at se Arecibo Observatoriets hjemmeside, er adressen: www.naic.edu

God fornøjelse!

AF INGE SVANE

(Foto: Inge Svane)

(Foto: NAIC)

1. del

Mysteriet om den forsvundne X-15 pilot

Udgivelsen af Ann Druffels bog "Firestorm - Dr. James E. McDonald's Fight For UFO Science" har fået en blandet modtagelse blandt såvel troende som skeptiske. Bogen giver et detaljeret portræt af den højt respekterede fysikers engagement i ufo-problematikken. Mange læsere har haft indvendinger mod dels Druffels forsøg på at inkludere Roswell- og MJ-12-sagerne i gennemgangen, dels bogens tekniske og historisk ukorrekte elementer. McDonalds notesbøger, i hvilke han nedskrev sine dag-til-dag aktiviteter, udgør bogens basis. Disse notesbøger rummer sammenfatninger af utallige telefonsamtaler, noter om rejser, begivenheder i hans strid med Colorado Universitetets UFO studium under ledelse af dr. Edward U. Condon og endelig McDonalds forsøg på at få arrangeret en ufo-høring i Kongressen. [1] Da jeg læste "Firestorm", blev jeg overrasket over at finde en gennemgang af et ufo-tilfælde med en X-15 indblandet.

(Foto: NASA)

AF CURTIS PEEBLES

Jeg har længe været interesseret i dette eksperimentalflys historie. Med en maksimal flyvehøjde på over 350.000 fod (ca. 117 km) var X-15 USA's første forsøg på at bygge et fartøj, der kunne nå til grænsen af rummet. Jeg kendte også til ufo-observationer i relation til X-15 flyet. Men jeg havde ikke hørt om denne historie og var forbløffet over de påståede detaljer i sagen. Det drejede sig ikke blot om, at en X-15 pilot skulle have set en ufo, men at han var blevet bortført under selve flyvningen. [2]

Kendskabet til historien skyldes McDonalds engagement i ufo-høringen i Kongressen. Han var politisk ambitiøs og dygtig til at påvirke dem, der havde magten. Som et resultat af dette lykkedes det McDonald at organisere høringerne så langt, at han rent faktisk havde valgt de fem personer, som skulle vidne. McDonald ringede til dem den 8. juli 1968 for at få bekræftet, at de kunne være til rådighed. Det drejede sig om: Dr. Robert L. Hall, dr. Robert M. Wood, dr. Carl Sagan, dr. Robert M. L. Baker og dr. J. Allen Hynek. [3]

Dr. Wood antydede, at der kunne være problemer med hans deltagelse (og faktisk blev dr. Wood senere nødt til at trække sig). Men under samtalen fortalte Wood en bemærkelsesværdig historie om en bortførelse. McDonalds håndskrevne tekst, så godt som den kan tydes, siger: "Sagde, at han havde hørt om Gene May, en X-15 pilot, 5-8 år, 15 minutters flyvning, men kom først tilbage efter 3 timer. Sagde at han var blevet taget ombord i en ufo. Blev undersøgt af psykolog på Edwards AFB, en gut ved Vandenberg Bob kender, kender også Gene May. Douglas testpilot som gik ud af X-15 projektet, 5-8 år. [Så jeg huskede igen Piccard. Anbefalede at lede efter ham...] [4].

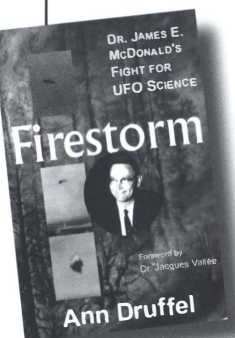
Wood var vicedirektør for forskning og udvikling ved "Douglas Missile and Space Division", da samtalen fandt sted. Kilden til historien om bortførelsen var en kollega, som arbejdede på Vandenberg AFB. Wood anså ham for at være "meget pålidelig". I *Firestorm* citeres Wood også for, at hans kilde

kendte May meget godt. May havde været involveret i X-15 projektet i flere år. På baggrund af datoen for samtalen og Woods gennemgang må bortførelsen angiveligt være sket mellem 1960 og 1963. Selv om McDonald skrev en note om historien til fremtidige referencer, så fulgte han øjensynligt aldrig op på historien om den forsvundne X-15 pilot.

Til at begynde med var X-15 bortførelsehistorien blot en underholdende anekdote. Fejlene i historien var åbenlyse for enhver, som kendte til X-15 projektet. Jeg fortalte historien til adskillige personer. De genkendte alle fejlene og morede sig over historien. Men så, da jeg under en konversation nævnte historien for en pensioneret X-15 ingeniør, blev jeg overrasket over at erfare, at Woods historie ikke var den første, som handlede om en X-15 pilot, der blev bortført i en ufo.

En ingeniør ved Giant Rock

I de tidlige 60'ere var Kenneth W. Illiff en ung NASA-ingeniør, der

Ann Druffels bog blev anmeldt i UFO-Nyt nr. 4, 2004, side 7-8.

arbejdede med X-15 projektet ved det, der dengang blev kaldt NASA Flight Research Center (nu Dryden Flight Research Center). Han fik en 40 år lang karriere inden for NASA, opnåede en ph.d.-grad og gik på pension som den ledende videnskabsmand hos Dryden.

NASA-afdelingen lå relativ tæt på Giant Rock, hvor årlige ufo-sammenkomster blev afholdt. Disse begivenheder tiltrak sig opmærksomhed fra nogle af NASA's ingeniører, som tog på udflugt til stedet. Iliff tog til Giant Rock to år i træk. Så vidt han kan huske efter fire årtier, var det 1963 og 1964. Begge gange ledsaget af sin ven Lowell Greenfield, som også var NASA ingeniør og kollega til Iliff.

Iliff husker, at Giant Rock lå for enden af en lang og dårlig vedligeholdt grusvej. Parkeringen var ret uorganiseret, og flere mindre fly var landet på landingsbanen af grus. Efter Iliff's skøn var der adskillige hundrede mennesker forsamlet. De fleste af dem var personer, som troede på ufoer, og mange havde taget deres familie med. Men der var dog også et betydeligt antal, som mere var nysgerrige og ligesom Iliff ikke havde nogen udpræget mening om ufoer. Der var også ganske mange, som Iliff betegnede som "sælgere". De solgte forskellige ufo-relaterede ting, fx bøger de selv havde skrevet og udgivet.

George Van Tassel, som arrangerede den årlige sammenkomst, bad om store donationer på over 100 dollars for at færdiggøre "Integrationen" (dette var en ganske betydelig sum i de tidlige 60'ere). Pengene skulle også bruges til at købe en maskine, som kunne udjævne vejen. Iliff husker, at Integrationen blev beskrevet som en maskine, der kunne genskabe "æsets kæbeben" fra Bibelen (hentyder muligvis til Dommerbogen, 15, 15-17).

Giant Rock sammenkomsterne var legendariske på grund af foredragsholderne, som genfortalte deres ufo-eventyr. Iliff og Greenfield overværede flere af disse foredrag, som blev afholdt i et stort telt. Det foredrag, som Iliff husker bedst, var af en taler, som påstod at have været involveret i X-15 programmet i adskillige år og at havde gjort aktiv tjeneste ved flyvevåbnet ved Edwards AFB. Greenfield var blevet opmærksom på foredragets emne og sørgede for, at han og Iliff var til stede. Iliff husker, at der var omkring 70 til 80 mennesker. Som så

mange af de andre talere havde han bøger til salg bagerst i teltet.

Det meste af foredraget handlede om hans oplevelser under en X-15 flyvning. Manden sagde, at han havde været i NASA kontrolrummet, hvor han skulle udføre en vigtig funktion. Hans historie gik ud på, at under denne flyvning var X-15 flyet blevet succesfuldt af-fyret fra B-52 flyet, havde tændt sin motor og havde påbegyndt den indledende del af sin planlagte flyvning. Pludselig forsvandt al kommunikation med X-15 flyet og dets pilot – inklusive mundtlig kommunikation og radarkontakt. X-15 flyet var forsvundet uden varsel!

En eftersøgningsoperation blev øjeblikkeligt sat i gang, fortalte han videre. Man brugte både almindelige eftersøgningsfly og ekstra tilkaldte fly. På trods af eftersøgningen blev der ikke fundet noget spor af X-15 flyet eller piloten. Alle på Edwards var meget chokerede og fortvivlede. Men foredragsholderen sagde, at efter en længere periode – adskillige timer så vidt Iliff huskede – dukkede X-15 flyet pludseligt op på dets planlagte rute. Flyet var intakt, og piloten fejlede intet. X-15 flyet foretog en normal indflyvning og landede på den ud-tørrede sø ved Edwards.

Foredragsholderen sagde, at alle i kontrolrummet og øvrige involverede var glade over den sikre landing, og en improviseret fest begyndte. Det var på dette tidspunkt, at foredragsholderen gjorde de andre i kontrolrummet opmærksom på, at noget ekstraordinært måtte være sket. X-15 flyet kunne højst flyve i 15 minutter, og det kunne umuligt være blevet i luften, så længe som det havde været tilfældet. Han sagde, at de andre i kontrolrummet øjeblikkeligt forstod, at han havde ret.

Han påstod, at alle involverede måtte aflægge ed på at hemmelig-holde, hvad der var sket. Foredragsholderen sagde, at han på trods af sin tavshedspligt var nødt til at fortælle, hvad der var sket under flyvningen. X-15 flyet og dets pilot var blevet taget om bord i en ufo, undersøgt i adskillige timer og derefter returneret til det sted, hvor flyet havde fløjet før.

Dr. Iliff var ikke sikker på, om foredragsholderen havde sagt, at X-15 historien var omtalt i bogen, som var til salg bagerst i teltet. Men dette var dog Iliffs indtryk. Han husker senere, at "jeg var så chokeret over denne utilslørede løgn, at jeg gik med det samme uden at åbne bogen".

Efter at være returneret til Flight Research Center fortalte både Iliff og Greenfield historien til kolleger, og de fik sig et solidt grin. Det var klart for alle, at hændelsen aldrig havde fundet sted.

Der blev foretaget nogle undersøgelser for at se, om personen nogensinde havde været tilknyttet Edwards eller havde haft noget med X-15 projektet at gøre. Dr. Iliff husker, at foredragsholderen havde fortalt, at han var officer, men efter så mange år kunne han ikke være sikker. Iliff kan heller ikke huske mandens navn og navnet på hans bog. Iliff husker dog, at han og Greenfield var i stand til at finde beviser på, at personen havde været udstationeret på Edwards på et tidspunkt. Iliff understregede dog, at dette ikke betød, at manden havde været officielt involveret i X-15 programmet. [5]

Der resterer en række ukendte faktorer angående både den historie, som Iliff havde hørt ved Giant Rock, og den tilsvarende historie som dr. Wood fortalte til dr. McDonald adskillige år senere. Det er

1954-74 var denne sten i Californiens Mojave-ørken varemærket for kontaktpersonen George Van Tassels årlige Interplanetary Spacecraft Conventions.

(Foto: James W. Moseley)

Fra arkiverne

ikke lykkedes mig at identificere foredragsholderen eller titlen på hans bog.

Et andet åbent spørgsmål er historiens oprindelse. I de tidlige 60'ere var den ide, at flyvende tallerkner var ansvarlige for, at fly og deres besætninger forsvandt, allerede en del af mytologien omkring flyvende tallerkner. Disse forsvindinger skulle vise rumvæsners fjendtlige hensigter, og at bortførelserne blev udført for at skaffe prøver på menneskelig teknologi og mennesker selv. Men der var imidlertid ingen påstande om, at fly, der var "forsvundet", nogensinde var vendt tilbage.

"Overlevelseshistorien" om X-15 piloten havde mere at gøre med traditionel melodrama end med tidlig mytologi vedr. flyvende tallerkner. Ud fra denne betragtning er en anden mulighed, at historien var påvirket af populærkulturen. I 1960'erne oplevede science-fiction på tv en gylden periode. Serier som *The Twilight Zone*, *The Outer limits* og *Star Trek* var på skærmen for første gang på dette tidspunkt. Alle tre serier havde en episode med elementer magen til X-15 bortførelseshistorien, men enhver direkte forbindelse vil i bedste fald være gætværk.

I *Twilight Zone* episoden "And When the Sky Opened" sendes et X-20 fly og dets tre mands besætning i kredsløb, men forsvinder fra radaren i 24 timer. Efter landingen forsvinder hvert af besætningsmedlemmerne en efter en, og kun X-20 flyet bliver tilbage. Den eneste hentydning til aliens er i den sidste del af fortællingen, hvor der bliver sagt, at "noget eller nogen tog dem med et

sted hen". Denne episode blev første gang sendt den 11. december 1959.

The Outer Limits har en episode, der hedder "The premonition" og involverer en X-15 pilot. I denne episode bliver X-15 flyet, dets pilot og hans hustru fanget i en tids-lomme. Der er ingen hentydninger til, at aliens er indblandet. Men det store problem ved at sætte denne episode af serien i forbindelse med bortførelseshistorien er, at den først blev sendt den 9. januar 1965. Altså senere end Iliffs deltagelse i mødet ved Giant Rock.

Det, der kommer tættest på, er "Tomorrow is Yesterday" – en episode af *Star Trek. Enterprise* rejser tilbage i tiden til det 20. århundrede og møder en F-104 jager. Flyet bliver beskadiget ved mødet, og piloten teleporteres ombord. Men her er det samme problem med tidspunktet, da denne *Star Trek* episode blev udsendt første gang den 26. januar 1967. Igen er dette flere år for sent. [6]

En anden mulighed er, at historien var baseret på en virkelig X-15 flyvning, som så er blevet pyntet med en uægte ufo-hændelse. Der var faktisk en X-flyvning, under hvilken kontrolrummet pludselig mistede enhver afstandsmåling, mundtlig radiokontakt og radardata fra fartøjet. X-15 flyet syntes at være forsvundet. Der gik 8 minutter, før et eftersøgningsfly opdagede X-15 flyet, da det foretog en nød-landing på Mud Lake. Der var ikke nogen flyvende tallerkner involveret i episoden.

Kaptajn William J. Knights fortalte efterfølgende, at begge strømforsyninger (Auxiliary Power Units, APUs), som forsynede flyet

med elektricitet og hydraulisk kraft, havde svigtet. Fejlen var forårsaget af en lysbuesvejsning fra et eksperiment, som havde overbelastet APU'erne og fået dem begge til at svigte. Dette betød, at al radio- og radarkontakt med kontrolrummet gik tabt. Med kun ét reservebatteri, som stadig fungerede, og med ringe kontrol over X-15 flyet lykkedes det Knight at genstarte en af APU'erne og gennemføre en succesfuld landing på Mud Lake.

Omstændighederne omkring Knights flyvning var magen til dem (men uden aliens), som foredragsholderen ved Giant Rock havde fortalt om. Men muligheden for, at dette er den oprindelige kilde til historien om bortførelsen, støder ind i de samme problemer som *The Outer Limits* og *Star Trek* udsendelserne. Denne X-15 flyvning fandt sted den 29. juni 1967. Da dr. Iliff blev spurgt, om dette kunne have været inspirationskilden til historien, svarede han, at flyvningen fandt sted lang tid efter, at han havde hørt historien [7].

En sidste ukendt faktor i sagen om den forsvundne X-15 pilot er, hvordan Gene Mays navn blev blandet ind i den. Dr. Iliff sagde, at han var "90 % sikker" på, at foredragsholderen ikke nævnte navnet på piloten, som var involveret i den påståede episode. Iliff var helt sikker på, at hvis foredragsholderen havde nævnt Gene May, så ville han have husket det. Men ifølge dr. Woods version blev piloten helt sikkert identificeret som Douglas-testpiloten Gene May.

Alt i alt er historien en mindre sag. Den kom ikke til at spille nogen rolle i den videre udvikling af myterne omkring de flyvende tallerkner. Historien synes heller ikke at være blevet gentaget i senere udgivelser.

Alligevel er det en historie, som har en værdi. Historiens vigtighed er ikke fortællingen i sig selv, men nærmere hvad den siger om de troendes syn på, hvad der repræsenterer beviser, og hvordan de vægtes. □

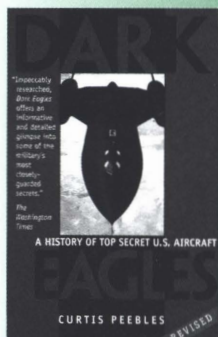
2. del bringes i *UFO-Nyt* nr. 1, 2006

Kilde:

Magonia nr. 88, maj 2005/Oversættelse: Peder Schultz & kmh

En X-15 nødlandet på Mud Lake i Nevada.
(Foto: NASA)

Curtis Peebles er luftfartshistoriker med speciale i Den Kolde Krig. Blandt hans mange bøger kan nævnes "Dark Eagles – A History of Top Secret U.S. Aircraft" og ikke mindst den glimrende "Watch The Skies", som detaljeret beskriver udviklingen af troen på flyvende tallerkner.

Referencer

1. Ann Druffel. *Firestorm, Dr. James E. McDonalds Fight For UFO Science*. Columbus, North Carolina: Wild Flower Press, 2003.
2. Curtis Peebles "Fireflies dynamic pressure and the X-15 UFO sighting". *Magonia*, June 2002.

3. Druffel, *Firestorm*, side 235-237, og Paul E. McCarthy, *Politicking and Paradigm Shifting James E. McDonald And The UFO Case Study*, ph.d.-afhandling, University of Hawaii (December 1975) side 186, 187.

4. McDonalds noter fra en samtale med dr. Robert M. Wood, 8. juli 1968. "Picard" nævnt i noterne er Don Piccard, som var en berømt ballonfarer i 1950'erne. Det er uvist, hvorfor McDonald foreslog Wood at prøve at finde ham.

5. Håndskrevne noter stillet til rådighed af dr. Kenneth W. Iliff. I et forsøg på at genkalde sig begivenhederne, der fandt sted for mere end 40 år siden, udarbejdede Iliff også en liste over de vigtige detaljer, som han er sikker på, at foredragsholderen nævnte:

- Han var i kontrolrummet for X-15 flyvningen.
- X-15 flyet forsvandt på mystisk vis under den flyvning, han overvågede
- X-15 flyet dukkede op igen i luften, flere timer efter at det var forsvundet.
- Han var den første (og måske den eneste), der bemærkede, at

X-15 flyet ikke kunne have været i luften i mere end 15 minutter.

- Han påstod også, at X-1 flyet, det første fly som fløj over lydens hastighed, oprindeligt blev kaldt XS-1 (for "experimental supersonic"). Iliff mente, at taleren gjorde så stor en pointe ud af dette, alene for at styrke sin troværdighed.
- Greenfield og Iliff mener, at han på et tidspunkt havde været udstationeret på Edwards.
- Han solgte en bog ved sammenkomsten ved Giant Rock.

6. Informationer om detaljer og flydata vedr. disse hændelser er efterforsket af Sue Henderson. Da dr. Iliff blev spurgt om tv-serierne, svarede han, at han i 60'erne havde set disse programmer jævnlige, og såfremt historien fra Giant Rock havde haft elementer fra disse episoder, ville han have genkendt dem.

7. Dennis R. Jenkins, Tony R. Landis, *Hypersonic The Story of the North American X-15*, North Branch Minnesota: Speciality Press, 2002, side 124, 125, 127 og 247.

SØGES:

Bøger:

IGAP: „Introduktion til UFO-sagen“, IGAP 1988.
Neutsky-Wulff, Erwin: "Okkultisme" – pæn med smudsomslag.
Wegner, Willy: "Skandinavisk UFO-litteratur 1950-75", bibliografi, Dansk UFO Center 1976.
Wegner, Willy: "Skandinavisk UFO-litteratur 1950-82", bibliografi, Skeptica 1982.

Hæfter:

Andersen, Karen Værnum: "Beskrivelse af Frederiksborg UFO studiekreds", DUFOC 1971.
Dansk UFO Center: "1958 – pressemæssigt set", (Willy Wegner) DUFOC 1972.
Fry, Daniel W.: "Hændelsen ved White Sands", FUFOS Kbh. 1971.
Hansen, Karl: "Vort samfund og de flyvende tallerkner", privat udgivet 1968.
Hansen, Kim Møller: "SUFOI 30 år d. 17. december 1987", SUFOI 1987.
IGAP: "Ufo-bølgen i Hessdalen 1981-1985", IGAP 1988.
Lassen, Lars K.: "Ufo-sagens udvikling i Danmark", Valby UFO Center 1978.
Petersen, H. C.: "UFO'er over Odense", IGAP 1975.
Petersen, H. C.: "Viita sagen foreløbigt afsluttet", IGAP 1976.

SUFOI: "Rex Heflin sagen – specialrapport", incl. 5 dias, SUFOI 1983.
Wegner, Willy: UFO-sagens ekstreme aspekter nr. 1: "Kontaktberetninger og andet", FUFOS 1969.

Magasiner/tidsskrifter:

Colombus: Nr. 6 (evt. et komplet sæt).
UFO-Aspekt: Årgange 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978.
Ufologisk tidsskrift nr. 1, 2.
UFO-Nyt: 1+2/1958, 3 (marts) + 4 (april)/1959, 1+2/1967 (evt. hele årgange).
Uforalia: Nr. 1-13, Dansk UFO Center 1975-78.
UFO-Vision 1987 (nr. 1), SUFOI 1987.
Ukendte, Det: 4.+5.+6. årg. 1985 (evt. hele sidste årgang 1985).
Universum: Nr. 3+4/1972, 1+2+3+4/1973, 1+3/1974, 1/1 1975 (evt. hele årgang/komplet sæt).

Henvendelse til:

Peter Stein
Vikingevej 5
5000 Odense C
Tlf. 66 12 52 69
Email: bilbo@tdcadsl.dk

Gavebøger til børn og unge

"Mysteriet om"-serien er letlæste bøger til de 12-15 årige om mystiske og mytiske begivenheder, steder og personer i fortid og nutid. Hver titel er på 40-50 sider og velillustreret. **Pris kr. 49,00 pr. stk.**

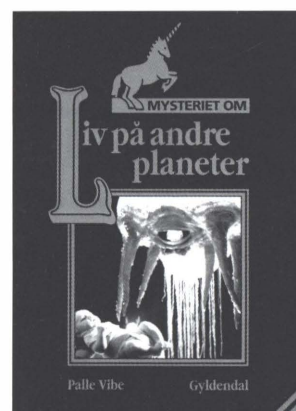

Mysteriet om Rumvæsner i fortiden

Mange mennesker mener, at Jorden engang fik besøg af fremmede væsner fra et andet solsystem. Rumvæsnerne byggede templer, startramper til deres rumskibe og andre ting, som i dag er mærkelige eller gådefulde. Er det mon ren fantasi og opspind, at der har været rumvæsner på Jorden for tusinder af år siden? Eller er der noget om snakken? Tag med på en spændende rejse Jorden rundt og se på gåderne og beviserne.

Mysteriet om Liv på andre planeter

"Du store! Kom og lyt!" Videnskabsmanden tog sine hovedtelefoner af og rakte dem til kollegaen. I hovedtelefonerne kunne han tydeligt høre mystiske signaler med en bestemt rytme. Var det et budskab fra fremmede væsner? Bogen tager læseren på en spændende rejse og forsøger at give svar på spørgsmål som: Hvordan kan livet udvikle sig andre steder i universet? Hvordan kan de fremmede se ud? Og kan vi komme i kontakt med dem?

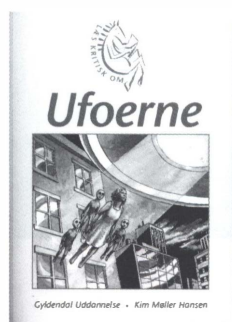

Mysteriet om UFO'er

Hvert år ser tusindvis af ganske almindelige mennesker noget uforklarligt på himlen. Hvad er det så, de ser? Og hvad ved vi egentlig om ufo'er?

Mysteriet om Gæsten fra det ydre rum

Den 30. juni 1908 kl. 7.17 var Jorden ved at gå under. Det troede folk ved floden Stenede Tunguska i Sibirien i hvert fald. De oplevede en kæmpe eksplosion, som væltede millioner af træer, knuste huse, satte skove i brand og fik jorden til at ryste. Over hele Jorden kunne man mærke eksplosionen. Blev Jorden ramt af en mystisk genstand fra det ydre rum, og vil det ske igen?

Læs kritisk om ufoerne

En fagbog skrevet til børn på 10-12 år med en række danske og udenlandske observationer, som giver viden om fænomenet og lærer børn at forholde sig åbent, men kritisk til ufo-beretninger.

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer og send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura.

Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 – uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

☐ UFO-Nyt nov. 1958-59.....kr. 120,00	☐ <i>UFO og videnskaben</i> , 131 siderkr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1960.....kr. 115,00	☐ <i>UFOs i fokus</i> , 180 sider.....kr. 50,00
☐ UFO-Nyt 1961.....kr. 115,00	Pedersen & Kjems:
☐ UFO-Nyt 1962.....kr. 115,00	☐ <i>UFO-orientering</i> (1969), 120 sider.....kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1963.....kr. 115,00	☐ <i>UFO-orientering</i> (1966), 60 sider.....kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1964.....kr. 115,00	☐ Olavo T. Fontes: <i>Trinidad observationerne</i> ,
30 sider.....kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1965.....kr. 115,00	☐ McDonald: <i>UFOer – det største</i>
<i>videnskabelige problem i vor tid?</i> 64 sider.....kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1966.....kr. 110,00	☐ Edward J. Ruppelt: <i>Mantell-sagen</i> , 12 siderkr. 10,00
☐ UFO-Nyt 1967.....kr. 110,00	☐ Sherman J. Larsen: <i>UFO'er tæt på</i> , 92 siderkr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1968.....kr. 110,00	☐ Klaus Aarsleff: <i>Det magiske menneske</i> ,
91 sider.....kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1969.....kr. 110,00	☐ Frank Edwards: <i>Flyvende tallerkener</i>
– <i>En alvorlig sag</i> , 248 sider.....kr. 50,00
☐ UFO-Nyt 1970.....kr. 105,00	
☐ UFO-Nyt 1971.....kr. 105,00	PLAKATER
☐ UFO-Nyt 1972.....kr. 105,00	☐ Plakat. <i>UFO'er</i> , farve, 80 x 60 cmkr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1973.....kr. 105,00	☐ Filmplakat. <i>Nærkontakt af Tredie Grød</i> ,
farve, 80 x 120 cmkr. 100,00
☐ UFO-Nyt 1974.....kr. 105,00	
☐ UFO-Nyt 1975.....kr. 105,00	GRATIS
☐ UFO-Nyt 1976.....kr. 105,00	☐ <i>Når du ser et stjernesud – guide til identificering af</i>
<i>himlens fænomener</i>
☐ UFO-Nyt 1977.....kr. 105,00	
☐ UFO-Nyt 1978.....kr. 105,00	BØGER
☐ UFO-Nyt 1979.....kr. 105,00	☐ Universet - dødt eller levende?.....kr. 249,00
☐ UFO-Nyt 1980.....kr. 100,00	☐ <i>Mysterier i fortiden</i>kr. 198,00
☐ UFO-Nyt 1981.....kr. 100,00	☐ <i>Mysterier fra det overnaturlige</i>kr. 239,00
☐ UFO-Nyt 1982.....kr. 100,00	☐ <i>Hemmelige selskaber</i>kr. 89,00
☐ UFO-Nyt 1983.....kr. 100,00	☐ <i>Konspirationsteorier</i>kr. 69,95
☐ UFO-Nyt 1984.....kr. 100,00	☐ <i>Flere konspirationsteorier</i>kr. 69,95
☐ UFO-Nyt 1985.....kr. 100,00	☐ <i>Mysteriet om Rumvæsner i fortiden</i>kr. 49,00
☐ UFO-Nyt 1986.....kr. 100,00	☐ <i>Mysteriet om liv på andre planeter</i>kr. 49,00
☐ UFO-Nyt 1987.....kr. 100,00	☐ <i>Mysteriet om UFOer</i>kr. 49,00
☐ UFO-Nyt 1988.....kr. 100,00	☐ <i>Mysteriet om gæsten fra det ydre rum</i>kr. 49,00
☐ UFO-Nyt 1989.....kr. 100,00	☐ <i>Læs kritisk om ufoerne</i>kr. 49,00
☐ UFO-Nyt 1990.....kr. 95,00	
☐ UFO-Nyt 1991.....kr. 95,00	Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedi-
☐ UFO-Nyt 1992.....kr. 95,00	tion. Alle priser er inkl. moms.
☐ UFO-Nyt 1993.....kr. 95,00	
☐ Det Ukendte 1. årgang (1978-79), 6 numre.....kr. 120,00	
☐ Det Ukendte 2. årgang (1979-80) 6 numre.....kr. 120,00	
☐ Willy Wegner: <i>Dansk UFO-Litteratur</i>
1946-1970, 273 siderkr. 129,00	
☐ Per Andersen: <i>Cheops,</i>
<i>Pi og Talmanipulationer</i> ,
40 sider.....kr. 20,00	
☐ Per Andersen: <i>Projekt UFODATA</i> , 38 siderkr. 20,00	
☐ Per Andersen: <i>Tidsloven.</i>
<i>UFO-fænomenets tidsfordeling</i> , 46 sider.....kr. 30,00	
☐ Kim Møller Hansen:
<i>UFO'er over New Zealand</i> , 71 siderkr. 40,00	
☐ Studiekredsheftet – <i>Orientering om emnet</i>
<i>ufo'er</i> , 3. udgave, 28 sider.....kr. 15,00	
☐ Poul M. Frederiksen: <i>Videnskaben og</i>
<i>folkets øjne</i> , 268 siderkr. 70,00	

AFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköping

Knald i låget!?

Ny bog om hemmelige selskaber kommer omkring Charles Manson-familien, UFO-kulten Heaven's Gate, Scientology, den indiske dræber-orden Thug'erne, Illuminati, Opus Dei, Fladjordsselskabet og 33 andre af slagsen.

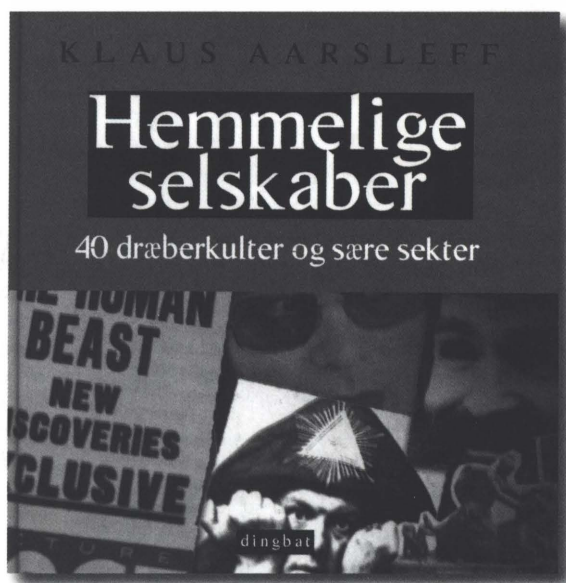
"Den islamistiske selvmordsterror. De røde Khmerers terror-regime, nazismens grupp vækkende udryddelsessystem, Stalins og maoisternes ugerninger mod deres befolkning – alle vidner de om, hvor galt det kan gå, når mennesker lader forstanden afløse af en ekstrem tro på en højere sandhed." Sådan skriver forfatter og tidligere formand for Eventyrernes Klub, Klaus Aarsleff, i forordet til sin guide over de 40 hemmeligste selskaber, skøreste sekter og mest vanvittige dommedagskulturer. Og galt er det virkelig også gået for mange kult- og sektmedlemmer:

- Fanatiske, kristne sekter i det sydøstlige USA har i generationer rejst tusinder af kilometer for at danse med dødsensfarlige klapperslanger. Overlevende kan så bryste sig af Guds skærmende nærvær.
- Charles Manson og hans hof af blodtørstige hippier stod bag en række bestialske drab inspireret af Adolf Hitler, Johannes' Åbenbaring og en Beatles-sang.
- Og for 39 medlemmer af rumkulten Heaven's Gate var kollektivt selvmord adgangsbillet til 1. klasse på et rumskib, der gemte sig i kometen Hale-Bopp.

Heldigvis er det langt fra alle sekter og hemmelige selskaber, der ender i blod og lemlæstelse. Først og fremmest er de holdepladser for tanker og anskuelser, der strider mærkbart imod den almindelige gennemsnitsopfattelse af, hvordan verden er skruet sammen. Således hævdede medlemmer af Fladjordsselskabet helt frem til 2001, at Jorden var flad. End ikke NASA-fotografier af den kuglerunde planet kunne få dem på andre tanker. Og Scientology – i brede kredse kendt som et respekabelt trossamfund med en psykoterapeutisk overbygning – bygger på science fiction-forfatteren Ron Hubbards teori om, at vi mennesker i virkeligheden er udødelige rumvæsner, der for 75 millioner år siden blev overfaldet af Mælkevejens eneherker Xenu, lænket til vulkaner på Hawaii og bombarderet med atombomber. Den ublidde medfart gav naturligvis de fleste af os voldsomme traumer, som heldigvis kan afhjælpes med scientologiske metoder.

Grænsen mellem kultisk indsigt og rent humbug er flydende i de hemmelige selskabers verden. En lang række sektledere er i tidens løb blevet afsløret som grådige bedragere. Spørg bare den indiske guru Bhagwan Shree Rajneesh, om det virkelig var nødvendigt at købe 93 Rolls Royce'er, mens hans tilhængere knoklede fra morgen til aften på sektens ranch i Oregon, USA.

Verden vil bedrages, kunne være den dystre morale i Klaus Aarsleffs bog om hemmelige selskaber. Men man kan også vælge at læse den som et underholdende og farverigt katalog over, hvor smidigt og tilpasningsdygtigt det menneskelige sind egentlig er.

Klaus Aarsleff: *Hemmelige selskaber*
176 sider, illustreret og indbundet. kr. 89,-
Bestilles på kuponen side 23 eller på www.ufo.dk.